

Dziennik Urzędowy L 103

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 55

13 kwietnia 2012

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

2012/192/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 12 lipca 2010 r. w sprawie podpisania w imieniu Unii Uzgodnień między Unią Europejską a Republiką Islandii, Księstwem Liechtensteinu, Królestwem Norwegii oraz Konfederacją Szwajcarską w sprawie udziału tych państw w pracach komitetów wspierających Komisję Europejską w sprawowaniu jej kompetencji wykonawczych w odniesieniu do wprowadzania w życie, stosowania i rozwoju dorobku Schengen 1

2012/193/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 13 marca 2012 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Uzgodnień między Unią Europejską a Republiką Islandii, Księstwem Liechtensteinu, Królestwem Norwegii oraz Konfederacją Szwajcarską w sprawie udziału tych państw w pracach komitetów wspierających Komisję Europejską w sprawowaniu jej kompetencji wykonawczych w odniesieniu do wprowadzania w życie, stosowania i rozwoju dorobku Schengen 3

Uzgodnienia między Unią Europejską a Republiką Islandii, Księstwem Liechtensteinu, Królestwem Norwegii oraz Konfederacją Szwajcarską w sprawie udziału tych państw w pracach komitetów wspierających Komisję Europejską w sprawowaniu jej kompetencji wykonawczych w odniesieniu do wprowadzania w życie, stosowania i rozwoju dorobku Schengen 4

Wspólna deklaracja Umawiających się Stron dotycząca szczególnego włączenia we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen 10

Cena: 4 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)
PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

ROZPORZĄDZENIA

★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 310/2012 z dnia 21 grudnia 2011 r. zmieniające rozporządzenie Komisji (WE) nr 1569/2007 ustanawiające zgodnie z dyrektywami 2003/71/WE i 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady mechanizm ustalenia równoważności standardów rachunkowości stosowanych przez emitentów papierów wartościowych z krajów trzecich ⁽¹⁾	11
★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 311/2012 z dnia 21 grudnia 2011 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 809/2004 wykonujące dyrektywę 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do elementów prospektu emisyjnego i do reklam ⁽¹⁾	13
★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 312/2012 z dnia 9 stycznia 2012 r. zmieniające rozporządzenie Rady (UE) nr 973/2010 czasowo zawieszające cła autonomiczne Wspólnej taryfy celnej na przywóz niektórych produktów przemysłowych do regionów autonomicznych Azorów i Madery	15
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 313/2012 z dnia 12 kwietnia 2012 r. zmieniające załączniki IV i VIII do rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej	17
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 314/2012 z dnia 12 kwietnia 2012 r. zmieniające rozporządzenia (WE) nr 555/2008 i (WE) nr 436/2009 w odniesieniu do dokumentów towarzyszących przewozowi produktów winiarskich i rejestrów prowadzonych w sektorze wina	21
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 315/2012 z dnia 12 kwietnia 2012 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 606/2009 ustanawiające niektóre szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 479/2008 w odniesieniu do kategorii produktów winiarskich, praktyk enologicznych i obowiązujących ograniczeń	38
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 316/2012 z dnia 12 kwietnia 2012 r. zmieniające po raz 168. rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z siecią Al-Kaida	42
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 317/2012 z dnia 12 kwietnia 2012 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw	45
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 318/2012 z dnia 12 kwietnia 2012 r. zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych cel przywozowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 971/2011 na rok gospodarczy 2011/2012	47

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

DECYZJA RADY

z dnia 12 lipca 2010 r.

w sprawie podpisania w imieniu Unii Uzgodnień między Unią Europejską a Republiką Islandii, Księstwem Liechtensteinu, Królestwem Norwegii oraz Konfederacją Szwajcarską w sprawie udziału tych państw w pracach komitetów wspierających Komisję Europejską w sprawowaniu jej kompetencji wykonawczych w odniesieniu do wprowadzania w życie, stosowania i rozwoju dorobku Schengen

(2012/192/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 74, 77 i 79 w związku z art. 218 ust. 5,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Na mocy upoważnienia udzielonego Komisji dnia 15 maja 2006 r. zakończono negocjacje z Republiką Islandii, Księstwem Liechtensteinu, Królestwem Norwegii i Konfederacją Szwajcarską w sprawie udziału tych państw w pracach komitetów wspierających Komisję w sprawowaniu jej kompetencji wykonawczych w odniesieniu do wprowadzania w życie, stosowania i rozwoju dorobku Schengen.

(2) Uzgodnienia między Unią Europejską a Republiką Islandii, Księstwem Liechtensteinu, Królestwem Norwegii oraz Konfederacją Szwajcarską w sprawie udziału tych państw w pracach komitetów wspierających Komisję Europejską w sprawowaniu jej kompetencji wykonawczych w odniesieniu do wprowadzania w życie, stosowania i rozwoju dorobku Schengen (zwane dalej „Uzgodnieniami”) zostały paraflowane dnia 30 czerwca 2009 r. i powinny zostać podpisane z zastrzeżeniem ich zawarcia w późniejszym terminie, a dołączona do nich wspólna deklaracja powinna zostać zatwierdzona.

(3) Niniejsza decyzja pozostaje bez uszczerbku dla stanowiska Zjednoczonego Królestwa zgodnie z Protokołem w sprawie dorobku Schengen włączonym do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, oraz

decyzją Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotyczącą wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowanie wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen ⁽¹⁾.

(4) Niniejsza decyzja pozostaje bez uszczerbku dla stanowiska Irlandii zgodnie z Protokołem w sprawie dorobku Schengen włączonym do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, oraz decyzją Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotyczącą wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen ⁽²⁾.

(5) Niniejsza decyzja pozostaje bez uszczerbku dla stanowiska Danii zgodnie z Protokołem w sprawie stanowiska Danii załączonym do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się, w imieniu Unii, podpisanie Uzgodnień między Unią Europejską a Republiką Islandii, Księstwem Liechtensteinu, Królestwem Norwegii oraz Konfederacją Szwajcarską w sprawie udziału tych państw w pracach komitetów wspierających Komisję Europejską w sprawowaniu jej kompetencji wykonawczych w odniesieniu do wprowadzania w życie, stosowania i rozwoju dorobku Schengen (zwanym dalej „Uzgodnieniami”), z zastrzeżeniem ich zawarcia.

Tekst Uzgodnień jest dołączony do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Wspólna deklaracja dołączona do niniejszej decyzji zostaje niniejszym zatwierdzona w imieniu Unii.

⁽¹⁾ Dz.U. L 131 z 1.6.2000, s. 43.

⁽²⁾ Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20.

Artykuł 3

Przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do podpisania Uzgodnień w imieniu Unii, z zastrzeżeniem ich zawarcia.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 lipca 2010 r.

W imieniu Rady
S. LAURELLE
Przewodniczący

DECYZJA RADY

z dnia 13 marca 2012 r.

w sprawie zawarcia w imieniu Unii Uzgodnień między Unią Europejską a Republiką Islandii, Księstwem Liechtensteinu, Królestwem Norwegii oraz Konfederacją Szwajcarską w sprawie udziału tych państw w pracach komitetów wspierających Komisję Europejską w sprawowaniu jej kompetencji wykonawczych w odniesieniu do wprowadzania w życie, stosowania i rozwoju dorobku Schengen

(2012/193/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 74, 77 i 79 w związku z art. 218 ust. 6 lit. a),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy upoważnienia udzielonego Komisji dnia 15 maja 2006 r. zakończono negocjacje z Republiką Islandii, Księstwem Liechtensteinu, Królestwem Norwegii i Konfederacją Szwajcarską w sprawie udziału tych państw w pracach komitetów wspierających Komisję Europejską w sprawowaniu jej kompetencji wykonawczych w odniesieniu do wprowadzania w życie, stosowania i rozwoju dorobku Schengen.
- (2) Zgodnie z decyzją Rady 2012/192/UE ⁽¹⁾ i z zastrzeżeniem ich zawarcia w późniejszym terminie, Uzgodnienia między Unią Europejską a Republiką Islandii, Księstwem Liechtensteinu, Królestwem Norwegii oraz Konfederacją Szwajcarską w sprawie udziału tych państw w pracach komitetów wspierających Komisję Europejską w sprawowaniu jej kompetencji wykonawczych w odniesieniu do wprowadzania w życie, stosowania i rozwoju dorobku Schengen (zwane dalej „Uzgodnieniami”) zostały podpisane w imieniu Unii Europejskiej dnia 22 września 2011 r.
- (3) Uzgodnienia powinny zostać zawarte.
- (4) Niniejsza decyzja pozostaje bez uszczerbku dla stanowiska Zjednoczonego Królestwa zgodnie z Protokołem w sprawie dorobku Schengen włączonego w ramy Unii Europejskiej, załączonym do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, oraz decyzją Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotyczącą wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowanie wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen ⁽²⁾.

(5) Niniejsza decyzja pozostaje bez uszczerbku dla stanowiska Irlandii zgodnie z Protokołem w sprawie dorobku Schengen włączonego w ramy Unii Europejskiej, załączonym do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, oraz decyzją Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotyczącą wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen ⁽³⁾.

(6) Niniejsza decyzja pozostaje bez uszczerbku dla stanowiska Danii zgodnie z Protokołem w sprawie stanowiska Danii załączonym do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Unii Uzgodnienia między Wspólnotą Europejską a Republiką Islandii, Księstwem Liechtensteinu, Królestwem Norwegii oraz Konfederacją Szwajcarską w sprawie udziału tych państw w pracach komitetów wspierających Komisję Europejską w sprawowaniu jej kompetencji wykonawczych w odniesieniu do wprowadzania w życie, stosowania i rozwoju dorobku Schengen (zwane dalej „Uzgodnieniami”) oraz dołączoną do nich wspólną deklarację.

Tekst Uzgodnień jest dołączony do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do wyznaczenia osoby uprawnionej do złożenia w imieniu Unii dokumentu zatwierdzającego, o którym mowa w art. 7 ust. 4 Uzgodnień, w celu wyrażenia zgody Unii na związanie się postanowieniami Uzgodnień.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 marca 2012 r.

W imieniu Rady
M. VESTAGER
Przewodniczący

⁽¹⁾ Zob. s. 1 niniejszego Dziennika Urzędowego.

⁽²⁾ Dz.U. L 131 z 1.6.2000, s. 43.

⁽³⁾ Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20.

UZGODNIENIA

między Unią Europejską a Republiką Islandii, Księstwem Liechtensteinu, Królestwem Norwegii oraz Konfederacją Szwajcarską w sprawie udziału tych państw w pracach komitetów wspierających Komisję Europejską w sprawowaniu jej kompetencji wykonawczych w odniesieniu do wprowadzania w życie, stosowania i rozwoju dorobku Schengen

UNIA EUROPEJSKA,

oraz

REPUBLIKA ISLANDII,

zwana dalej „Islandią”,

KSIĘSTWO LIECHTENSTEINU,

zwane dalej „Liechtensteinem”,

KRÓLESTWO NORWEGII,

zwane dalej „Norwegią”, oraz

KONFEDERACJA SZWAJCARSKA,

zwana dalej „Szwajcarią”,

zwane dalej łącznie „państwami włączonymi w dorobek Schengen”,

UWZGLĘDNIAJĄC umowę zawartą dnia 18 maja 1999 r. przez Radę Unii Europejskiej oraz Republikę Islandii i Królestwo Norwegii dotyczącą włączenia tych państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, zwaną dalej „Umową o włączeniu Norwegii i Islandii w dorobek Schengen”;

UWZGLĘDNIAJĄC umowę podpisaną dnia 26 października 2004 r. między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącą włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, zwaną dalej „Umową o włączeniu Szwajcarii w dorobek Schengen”;

UWZGLĘDNIAJĄC protokół podpisany dnia 28 lutego 2008 r. między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu o włączeniu Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, zwany dalej „Protokołem o włączeniu Liechtensteinu w dorobek Schengen”;

UWZGLĘDNIAJĄC porozumienie w formie wymiany listów zawarte dnia 18 maja 1999 r. między Radą Unii Europejskiej a Republiką Islandii i Królestwem Norwegii dotyczące komitetów wspierających Komisję Europejską w sprawowaniu jej kompetencji wykonawczych;

UWZGLĘDNIAJĄC porozumienie w formie wymiany listów podpisane dnia 26 października 2004 r. między Radą Unii Europejskiej i Konfederacją Szwajcarską dotyczące komitetów wspierających Komisję Europejską w sprawowaniu jej kompetencji wykonawczych;

UWZGLĘDNIAJĄC deklarację załączoną do Protokołu o włączeniu Liechtensteinu w dorobek Schengen podpisaną dnia 28 lutego 2008 r. w sprawie udziału w komitetach wspierających Komisję Europejską w sprawowaniu jej kompetencji wykonawczych;

ZWAŻYWSZY, że nowe akty lub środki należące do dorobku Schengen przyjęte przez Komisję Europejską (zwaną dalej „Komisją”) w ramach sprawowania jej kompetencji wykonawczych, w odniesieniu do których zastosowane zostały procedury ustanowione w niniejszych Uzgodnieniach, mają zastosowanie jednocześnie wobec Unii Europejskiej i jej państw członkowskich oraz państw włączonych w dorobek Schengen;

ZWAŻYWSZY na potrzebę zapewnienia stosowania i jednolitego wprowadzenia w życie nowych aktów lub środków dorobku Schengen, które wymagają udziału państw włączonych w dorobek Schengen w pracach komitetów wspierających Komisję w sprawowaniu jej kompetencji wykonawczych, gdy podejmowane są decyzje co do aktów bądź środków rozwijających dorobek Schengen;

MAJĄC NA UWADZE, że umowy o włączeniu w dorobek Schengen nie uwzględniają szczegółowych zasad udziału państw włączonych w dorobek Schengen w pracach komitetów wspierających Komisję w sprawowaniu jej kompetencji wykonawczych, gdy podejmowane są decyzje co do aktów bądź środków rozwijających dorobek Schengen;

A TAKŻE MAJĄC NA UWADZE, że udział Republiki Islandii, Królestwa Norwegii i Księstwa Liechtensteinu w pracach komitetu, który wspiera Komisję w sprawowaniu jej kompetencji wykonawczych, utworzonego dyrektywą 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych⁽¹⁾ jest obecnie uregulowany w Porozumieniu o Europejskim Obszarze Gospodarczym, podczas gdy udział Konfederacji Szwajcarskiej w tym Komitecie został uregulowany w drodze wymiany listów załączonych do Umowy o włączeniu Szwajcarii w dorobek Schengen;

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Niniejsze Uzgodnienia mają zastosowanie do aktów lub środków zmieniających lub opartych na dorobku Schengen, przyjętych przez Komisję w ramach sprawowania jej kompetencji wykonawczych w odniesieniu do wprowadzania w życie, stosowania i rozwoju dorobku Schengen.

Artykuł 2

1. Państwa włączone w dorobek Schengen są włączone, pełniąc rolę obserwatorów, w prace komitetów wspierających Komisję w sprawowaniu jej kompetencji wykonawczych w odniesieniu do wprowadzania w życie, stosowania i rozwoju dorobku Schengen (zwanym dalej „komitetami komitologicznymi ds. Schengen”), określonych w załączniku do niniejszych Uzgodnień.

2. W przypadku gdy nowy akt zmieniający dorobek Schengen lub oparty na dorobku Schengen ustanawia nowy komitet wspierający Komisję w sprawowaniu jej kompetencji wykonawczych, państwa włączone w dorobek Schengen zostają włączone w prace tego komitetu od dnia wejścia w życie aktu ustanawiającego dany komitet.

3. Lista komitetów komitologicznych ds. Schengen jest regularnie aktualizowana przez Komisję i publikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 3

1. Przedstawiciele państw włączonych w dorobek Schengen zostają włączeni w pracę komitetów komitologicznych ds. Schengen zgodnie z niniejszym artykułem.

2. W komitetach komitologicznych ds. Schengen państwa włączone w dorobek Schengen mają możliwość:

— wyjaśniania napotkanych problemów dotyczących poszczególnych aktów lub środków dotyczących wprowadzania w życie, stosowania i rozwoju dorobku Schengen oraz udzielania odpowiedzi na problemy napotkane przez przedstawicieli innych delegacji,

— wypowiedzania się w każdej sprawie co do przygotowania i rozszerzania lub też wprowadzania w życie przepisów dotyczących państw włączonych w dorobek Schengen.

3. Państwa włączone w dorobek Schengen mają prawo do zgłaszania propozycji w komitetach komitologicznych ds. Schengen. Po przeprowadzeniu rozmów Komisja może rozważyć takie propozycje w celu opracowania wniosku lub podjęcia inicjatywy.

4. Państwa włączone w dorobek Schengen nie biorą udziału w głosowaniach w ramach komitetów komitologicznych ds. Schengen i opuszczają posiedzenie na czas głosowania.

5. Przy zwoływaniu posiedzeń komitetów komitologicznych ds. Schengen, państwa włączone w dorobek Schengen otrzymują (w tym samym czasie co państwa członkowskie UE) porządek obrad, projekty środków, co do których są proszone o opinię, a także wszelkie inne stosowne dokumenty robocze.

6. Zasady i warunki dotyczące publicznego dostępu do dokumentów komitetów komitologicznych ds. Schengen są takie same jak zasady i warunki mające zastosowanie do dokumentów Komisji⁽²⁾.

7. W celu zastosowania postanowień niniejszych Uzgodnień i określenia aspektów proceduralnych funkcjonowania komitetów komitologicznych ds. Schengen dokonuje się odesłania do niniejszego artykułu.

Artykuł 4

Podczas przygotowywania wniosków zmieniających dorobek Schengen lub opartych na przepisach dorobku Schengen Komisja nieformalnie zwraca się z prośbą o opinię do ekspertów państw włączonych w dorobek Schengen, w ten sam sposób, w jaki zwraca się z prośbą o opinię w sprawie projektów wniosków do ekspertów państw członkowskich Unii Europejskiej (zwanym dalej „państwami członkowskimi”) przy przygotowywaniu swoich wniosków.

Artykuł 5

1. Przyjęcie nowych aktów lub środków rozwijających dorobek Schengen jest zastrzeżone dla właściwych instytucji Unii Europejskiej⁽³⁾.

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz. U. L 145 z 31.5.2001, s. 43).

⁽³⁾ W czasie podpisania niniejszych Uzgodnień te akty oraz środki są przyjmowane przez Komisję zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13) lub są przyjmowane na podstawie art. 5a decyzji Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającej procedury sprawowania kompetencji wykonawczych przyznanych Komisji (Dz. U. L 184 z 17.7.1999, s. 23), ostatnio zmienionej decyzją 2006/512/WE z dnia 17 lipca 2006 r. (Dz.U. L 200 z 22.7.2006, s. 11).

⁽¹⁾ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.

Z zastrzeżeniem ust. 3,

— takie akty lub środki wchodzą w życie w odniesieniu do Unii Europejskiej i jej państw członkowskich, których dotyczą, a także państw włączonych w dorobek Schengen w tym samym czasie, o ile te akty lub środki wyraźnie nie stanowią inaczej,

— przyjęcie przez każde państwo włączone w dorobek Schengen takich aktów lub środków tworzy prawa i obowiązki między tym państwem włączonym w dorobek Schengen z jednej strony, a Unią Europejską i tymi państwami członkowskimi, które są związane przez te akty i środki, z drugiej strony.

2. Państwa włączone w dorobek Schengen są informowane o przyjęciu określonych w ust. 1 aktów lub środków, w stosunku do których zastosowanie miały procedury określone w niniejszych Uzgodnieniach.

Jeśli o przyjęcie aktów lub środków, o których mowa w ust. 1, notyfikuje się państwom członkowskim, Sekretariat Generalny Komisji notyfikuje państwom włączonym w dorobek Schengen przyjęcie tych aktów lub środków, z odesłaniem do niniejszego artykułu.

Jeśli Sekretariat Generalny Komisji nie notyfikuje państwom członkowskim przyjęcia aktów lub środków, o których mowa w ust. 1, państwa włączone w dorobek Schengen są informowane o przyjęciu tych aktów lub środków przez Dyрекcyjną Komisję odpowiedzialną za przyjęcie danych aktów lub środków, z odesłaniem do niniejszego artykułu.

3. Każde państwo włączone w dorobek Schengen podejmuje niezależną decyzję dotyczącą przyjęcia treści aktów lub środków, o których mowa w ust. 1, i wprowadzenia ich do swojego wewnętrznego porządku prawnego. Następnie o swoją decyzję notyfikuje Komisji w terminie 30 dni od momentu poinformowania przez Komisję o danych aktach lub środkach.

W odniesieniu do przyjęcia przez państwa włączone w dorobek Schengen aktów i środków, o których mowa w ust. 1, a także konsekwencji ich nieprzyjęcia, zastosowanie mają następujące postanowienia:

— Islandia i Norwegia – art. 8 Umowy o włączeniu Islandii i Norwegii w dorobek Schengen,

— Szwajcaria – art. 7 Umowy o włączeniu Szwajcarii w dorobek Schengen,

— Liechtenstein – art. 5 Protokołu o włączeniu Liechtensteinu w dorobek Schengen.

Artykuł 6

1. W odniesieniu do kosztów administracyjnych związanych z wprowadzeniem w życie niniejszych Uzgodnień, państwa włączone w dorobek Schengen wnoszą do ogólnego budżetu Wspólnot Europejskich roczny wkład zgodnie z wartością procentową ich produktu krajowego brutto w stosunku do produktu krajowego brutto wszystkich państw biorących udział,

w wysokości 500 000 EUR; kwota ta poddawana jest rocznemu dostosowaniu zgodnie ze stopą inflacji w Unii Europejskiej.

Kwota 500 000 EUR jest dostosowywana w drodze wymiany listów, jeśli wymaga tego zmiana liczby komitetów komitologicznych ds. Schengen, w których pracach biorą udział państwa włączone w dorobek Schengen, lub częstotliwość posiedzeń.

2. Koszty podróży przedstawicieli, którzy biorą udział w posiedzeniach komitetów komitologicznych ds. Schengen, nie są zwracane.

Artykuł 7

1. Funkcję depozytariusza niniejszych Uzgodnień pełni Sekretarz Generalny Rady Unii Europejskiej.

2. Unia Europejska oraz państwa włączone w dorobek Schengen zatwierdzają niniejsze Uzgodnienia zgodnie ze swoimi własnymi procedurami.

3. Wejście w życie niniejszych Uzgodnień wymaga zatwierdzenia przez Unię Europejską i przynajmniej jedno państwo włączone w dorobek Schengen.

4. Niniejsze Uzgodnienia wchodzą w życie między Unią Europejską a danym państwem włączonym w dorobek Schengen w pierwszym dniu drugiego miesiąca następującego po złożeniu u depozytariusza odpowiedniego dokumentu zatwierdzającego lub ratyfikacyjnego.

5. W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsze Uzgodnienia wchodzą w życie po wejściu w życie Protokołu o włączeniu Liechtensteinu w dorobek Schengen.

Artykuł 8

1. W odniesieniu do Norwegii i Islandii, niniejsze Uzgodnienia przestają obowiązywać w momencie wygaśnięcia odpowiedniej umowy o włączeniu w dorobek Schengen zawartej z Islandią lub z Norwegią.

2. Niniejsze Uzgodnienia przestają obowiązywać w odniesieniu do Szwajcarii w momencie wygaśnięcia Umowy o włączeniu Szwajcarii w dorobek Schengen.

3. Niniejsze Uzgodnienia przestają obowiązywać w odniesieniu do Liechtensteinu w momencie wygaśnięcia Protokołu o włączeniu Liechtensteinu w dorobek Schengen.

4. O wygaśnięciu powiadamiany jest depozytariusz.

Artykuł 9

Niniejsze Uzgodnienia oraz wspólna deklaracja sporządzone są w jednym egzemplarzu w językach angielskim, bułgarskim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, islandzkim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, norweskim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim i włoskim, przy czym każdy z tych tekstów jest na równy autentyczny.

Съставено в Брюксел на двадесет и втори септември две хиляди и единадесета година.

Hecho en Bruselas, el veintidós de septiembre de dos mil once.

V Bruselu dne dvacátého druhého září dva tisíce jedenáct.

Udfærdiget i Bruxelles den toogtyvende september to tusind og elleve.

Geschehen zu Brüssel am zweiundzwanzigsten September zweitausendelf.

Kahe tuhande üheteistkümnenda aasta septembrikuu kahekümne teisel päeval Brüsselis.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις είκοσι δύο Σεπτεμβρίου δύο χιλιάδες έντεκα.

Done at Brussels on the twenty-second day of September in the year two thousand and eleven.

Fait à Bruxelles, le vingt-deux septembre deux mille onze.

Fatto a Bruxelles, addì ventidue settembre duemilaundici.

Briselē, divi tūkstoši vienpadsmitā gada divdesmit otrajā septembrī.

Priimta du tūkstančiai vienuoliktų metų rugsėjo dvidešimt antrą dieną Briuselyje.

Kelt Brüsszelben, a kétézer-tizenegyedik év szeptember huszonkettedik napján.

Magħmul fi Brussell, fit-tnejn u ghoxrin jum ta' Settembru tas-sena elfejn u hdax.

Gedaan te Brussel, de tweeëntwintigste september tweeduizend elf.

Sporządzono w Brukseli dnia dwudziestego drugiego września roku dwa tysiące jedenastego.

Feito em Bruxelas, em vinte e dois de setembro de dois mil e onze.

Întocmit la Bruxelles la douăzeci și doi septembrie două mii unsprezece.

V Bruseli dňa dvadsiateho druhého septembra dvetisícjedenásť.

V Bruslju, dne dvaindvajsetega septembra leta dva tisoč enajst.

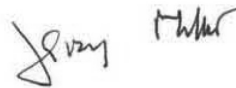
Tehty Brysselissä kahdentenäkymmenentenätoisena päivänä syyskuuta vuonna kaksituhattayksitoista.

Som skedde i Bryssel den tjugoandra september tjugohundraelva.

Gjört í Brussel þann tuttugasta og annan september árið tvö þúsund og ellefu.

Utferdiget i Brussel den tjueandre september to tusen og elleve.

За Европейския съюз
 Por la Unión Europea
 Za Evropskou unii
 For Den Europæiske Union
 Für die Europäische Union
 Euroopa Liidu nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
 For the European Union
 Pour l'Union européenne
 Per l'Unione europea
 Eiropas Savienības vārdā –
 Europos Sąjungos vardu
 Az Európai Unió részéről
 Għall-Unjoni Ewropea
 Voor de Europese Unie
 W imieniu Unii Europejskiej
 Pela União Europeia
 Pentru Uniunea Europeană
 Za Európsku úniu
 Za Evropsko unijo
 Euroopan unionin puolesta
 För Europeiska unionen

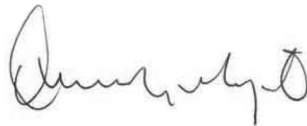

Fyrir hönd lýðveldisins Íslands

Für das Fürstentum Liechtenstein

For Kongeriket Norge

Für die Schweizerische Eidgenossenschaft

Pour la Confédération suisse

Per la Confederazione svizzera

ZAŁĄCZNIK

Lista istniejących komitetów wspierających Komisję Europejską w sprawowaniu jej kompetencji wykonawczych w odniesieniu do wprowadzania w życie, stosowania i rozwoju dorobku Schengen:

- komitet ustanowiony rozporządzeniem Rady (WE) nr 1683/95 z dnia 29 maja 1995 r. określający jednolity wzorzec wizy ⁽¹⁾,
- komitet ustanowiony rozporządzeniem (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania systemu informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) ⁽²⁾ oraz decyzją Rady 2007/533/WSiSW z dnia 12 czerwca 2007 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania systemu informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) ⁽³⁾, wspomniany komitet wspiera również Komisję Europejską w stosowaniu następujących aktów prawnych:
 - rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie wizowego systemu informacyjnego (VIS) oraz wymiany danych pomiędzy państwami członkowskimi na temat wiz krótkoterminowych (rozporządzenie w sprawie VIS) ⁽⁴⁾,
 - rozporządzenia Rady (WE) nr 1104/2008 z dnia 24 października 2008 r. w sprawie migracji z systemu informacyjnego Schengen (SIS 1+) do systemu informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) ⁽⁵⁾,
 - decyzji Rady 2008/839/WSiSW z dnia 24 października 2008 r. w sprawie migracji z systemu informacyjnego Schengen (SIS 1+) do systemu informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) ⁽⁶⁾,
- komitet ustanowiony decyzją Rady 2004/201/WSiSW z dnia 19 lutego 2004 r. w sprawie procedur zmiany Podręcznika Sirene ⁽⁷⁾ i rozporządzeniem Rady (WE) nr 378/2004 z dnia 19 lutego 2004 r. w sprawie procedur zmiany Podręcznika Sirene ⁽⁸⁾ w celu zapewnienia Komisji Europejskiej wsparcia w zmianach Podręcznika Sirene,
- komitet ustanowiony decyzją Rady 2005/267/WE z dnia 16 marca 2005 r. ustanawiający bezpieczną internetową sieć informowania i koordynacji dla służb imigracyjnych państw członkowskich ⁽⁹⁾,
- komitet ustanowiony rozporządzeniem (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiającym wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) ⁽¹⁰⁾ w celu wspierania Komisji Europejskiej w dziedzinie granic zewnętrznych,
- komitet „Solidarność i zarządzanie przepływami migracyjnymi” ustanowiony decyzją nr 574/2007/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 maja 2007 r. ustanawiającą Fundusz Granic Zewnętrznych na lata 2007–2013 jako część programu ogólnego „Solidarność i zarządzanie przepływami migracyjnymi” ⁽¹¹⁾,
- komitet ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiającym Wspólnotowy Kodeks Wizowy (kodeks wizowy) ⁽¹²⁾ – „komitet wizowy”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 164 z 14.7.1995, s. 1.
⁽²⁾ Dz.U. L 381 z 28.12.2006, s. 4.
⁽³⁾ Dz.U. L 205 z 7.8.2007, s. 63.
⁽⁴⁾ Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 60.
⁽⁵⁾ Dz.U. L 299 z 8.11.2008, s. 1.
⁽⁶⁾ Dz.U. L 299 z 8.11.2008, s. 43.
⁽⁷⁾ Dz.U. L 64 z 2.3.2004, s. 45.
⁽⁸⁾ Dz.U. L 64 z 2.3.2004, s. 5.
⁽⁹⁾ Dz.U. L 83 z 1.4.2005, s. 48.
⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 105 z 13.4.2006, s. 1.
⁽¹¹⁾ Dz.U. L 144 z 6.6.2007, s. 22.
⁽¹²⁾ Dz.U. L 243 z 15.9.2009, s. 1.

**WSPÓLNA DEKLARACJA UMAWIAJĄCYCH SIĘ STRON DOTYCZĄCA SZCZEGÓLNEGO
WŁĄCZENIA WE WPROWADZANIE W ŻYCIĘ, STOSOWANIE I ROZWÓJ DOROBKU
SCHENGEN**

Umawiające się Strony wspólnie oświadczają, że szczególne włączenie Republiki Islandii, Księstwa Liechtensteinu, Królestwa Norwegii i Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen nie może być postrzegane jako precedens prawny lub polityczny dla jakiegokolwiek innej dziedziny współpracy między Unią Europejską i tymi państwami.

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) NR 310/2012

z dnia 21 grudnia 2011 r.

zmieniające rozporządzenie Komisji (WE) nr 1569/2007 ustanawiające zgodnie z dyrektywami 2003/71/WE i 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady mechanizm ustalenia równoważności standardów rachunkowości stosowanych przez emitentów papierów wartościowych z krajów trzecich

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. w sprawie prospektu emisyjnego publikowanego w związku z publiczną ofertą lub dopuszczeniem do obrotu papierów wartościowych i zmieniającą dyrektywę 2001/34/WE⁽¹⁾, w szczególności jej art. 20 ust. 3 akapit pierwszy,

uwzględniając dyrektywę 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym, oraz zmieniającą dyrektywę 2001/34/WE⁽²⁾, w szczególności jej art. 23 ust. 4 akapit czwarty,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuł 23 ust. 4 dyrektywy 2004/109/WE zobowiązuje Komisję do ustanowienia mechanizmu zapewniającego równoważność informacji wymaganych na mocy tej dyrektywy. Komisja ma obowiązek przyjąć środki mające na celu ustanowienie ogólnych kryteriów równoważności w odniesieniu do standardów rachunkowości, które dotyczą emitentów z więcej niż jednego kraju. Artykuł 23 ust. 4 dyrektywy 2004/109/WE nakłada ponadto na Komisję obowiązek podejmowania decyzji w sprawie równoważności standardów rachunkowości stosowanych przez emitentów z państw trzecich oraz uprawnia Komisję do wydania pozwolenia na stosowanie standardów rachunkowości państwa trzeciego przez odpowiedni okres przejściowy. Uwzględniając bliski związek między informacjami wymaganymi na mocy dyrektywy 2004/109/WE i informacjami wymaganymi na mocy dyrektywy 2003/71/WE, właściwe jest stosowanie tych samych kryteriów ustalenia równoważności w ramach obydwu dyrektyw.

(2) W rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1569/2007⁽³⁾ ustanowiono zatem warunki przyjęcia standardów rachunkowości państw trzecich na czas określony, upływający dnia 31 grudnia 2011 r.

(3) Komisja oceniła przydatność i funkcjonowanie mechanizmu równoważności i stwierdziła, że należy przedłużyć jego obowiązywanie na okres trzech lat do dnia 31 grudnia 2014 r. Ponieważ okres, w odniesieniu do którego Komisja ustanowiła warunki dotyczące uznawania równoważności ogólnie przyjętych zasad rachunkowości obowiązujących w państwach trzecich, upłynął dnia 31 grudnia 2011 r., niniejsze rozporządzenie powinno się stosować od dnia 1 stycznia 2012 r. Jest to konieczne w celu zapewnienia pewności prawa notowanym w Unii emitentom z zainteresowanych państw trzecich oraz zapobieżenia konieczności dostosowywania przez nich swoich sprawozdań finansowych do międzynarodowych standardów sprawozdawczości finansowej (MSSF). Przepis dotyczący działania prawa wstecz zapobiega takiemu potencjalnemu dodatkowemu obciążeniu tych emitentów.

(4) W celu zapewnienia ustalenia równoważności standardów rachunkowości państwa trzeciego we wszystkich przypadkach, które mają znaczenie dla rynków Unii, Komisja powinna dokonać oceny równoważności standardów rachunkowości państwa trzeciego na wniosek właściwego organu państwa członkowskiego lub organu odpowiedzialnego za standardy rachunkowości lub nadzór rynku w państwie trzecim bądź też z własnej inicjatywy. W odniesieniu do oceny technicznych aspektów równoważności przedmiotowych standardów rachunkowości Komisja powinna przeprowadzać konsultacje z Europejskim Urzędem Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (EUNGiPW). Unijni emitenci powinni ponadto otrzymać pozwolenie na stosowanie MSSF przyjętych w danym państwie trzecim zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 345 z 31.12.2003, s. 64.

⁽²⁾ Dz.U. L 390 z 31.12.2004, s. 38.

⁽³⁾ Dz.U. L 340 z 22.12.2007, s. 66.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 243 z 11.9.2002, s. 1.

- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1569/2007,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Artykuł 4 rozporządzenia (WE) nr 1569/2007 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

Warunki akceptacji standardów rachunkowości krajów trzecich przez ograniczony okres

1. Emitenci z krajów trzecich mogą uzyskać pozwolenie na stosowanie sprawozdań finansowych sporządzonych zgodnie z krajowymi standardami rachunkowości w celu spełnienia zobowiązań wynikających z dyrektywy 2004/109/WE oraz, w drodze odstępstwa od art. 35 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 809/2004, w celu przedstawiania historycznych informacji finansowych zgodnie z tym rozporządzeniem, w okresie zaczynającym się w dowolnym dniu po dniu 31 grudnia 2008 r. i upływającym nie później niż dnia 31 grudnia 2014 r., w następujących przypadkach:

- a) organ kraju trzeciego odpowiedzialny za przedmiotowe krajowe standardy rachunkowości poczynił publiczne zobowiązanie do konwergencji tych standardów z międzynarodowymi standardami sprawozdawczości finansowej najpóźniej do dnia 31 grudnia 2014 r. oraz zostały spełnione oba warunki podane poniżej:
- (i) organ kraju trzeciego odpowiedzialny za przedmiotowe krajowe standardy rachunkowości ustalił wszechstronny program konwergencji, który może zostać wykonany przed dniem 31 grudnia 2014 r.;
- (ii) program konwergencji został skutecznie i terminowo wdrożony, zaś do realizacji tego celu zostały przewidziane środki konieczne do jego wykonania;

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 grudnia 2011 r.

- b) organ kraju trzeciego odpowiedzialny za przedmiotowe krajowe standardy rachunkowości poczynił publiczne zobowiązanie do przyjęcia międzynarodowych standardów sprawozdawczości finansowej do dnia 31 grudnia 2014 r. oraz podjął skuteczne działania celem zapewnienia terminowego i pełnego przejścia na stosowanie MSSF przed tą datą.

2. Wszelkie decyzje wynikające z ust. 1, dotyczące zezwolenia na dalszą akceptację sprawozdań finansowych sporządzanych zgodnie ze standardami rachunkowości kraju trzeciego, podejmowane są zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 24 dyrektywy 2003/71/WE oraz w art. 27 ust. 2 dyrektywy 2004/109/WE.

3. W przypadku gdy Komisja nadal dopuszcza stosowanie sprawozdań finansowych sporządzanych zgodnie ze standardami rachunkowości kraju trzeciego zgodnie z przepisami ust. 1, dokonuje regularnej oceny dalszego spełniania warunków określonych w ust. 1 lit. a) lub b) (w zależności od przypadku) oraz składa odpowiednie sprawozdanie do Parlamentu Europejskiego.

4. Jeśli warunki określone w ust. 1 lit. a) lub b) nie są już spełniane, Komisja podejmuje decyzję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 24 dyrektywy 2003/71/WE oraz art. 27 ust. 2 dyrektywy 2004/109/WE, zmieniając swoją decyzję na mocy ust. 1 w odniesieniu do takich standardów rachunkowości.

5. W związku z wykonaniem przepisów niniejszego artykułu Komisja zasięga najpierw opinii EUNGiPW na temat programu prac na rzecz konwergencji lub postępów w procesie przyjmowania MSSF, w zależności od przypadku.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2012 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) NR 311/2012

z dnia 21 grudnia 2011 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 809/2004 wykonujące dyrektywę 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do elementów prospektu emisyjnego i do reklam

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. w sprawie prospektu emisyjnego publikowanego w związku z publiczną ofertą lub dopuszczeniem do obrotu papierów wartościowych i zmieniającą dyrektywę 2001/34/WE⁽¹⁾, w szczególności jej art. 7 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 809/2004⁽²⁾ wymagane jest, aby historyczne informacje finansowe zawarte w prospektach emisyjnych związanych z publiczną ofertą lub dopuszczeniem do obrotu papierów wartościowych były sporządzane przez emitentów z państw trzecich zgodnie z międzynarodowymi standardami sprawozdawczości finansowej (MSSF) lub zgodnie z krajowymi standardami rachunkowości tego państwa trzeciego, pod warunkiem że są one równoważne z MSSF.
- (2) Na potrzeby oceny równoważności ogólnie przyjętych zasad rachunkowości państwa trzeciego z przyjętymi MSSF w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1569/2007⁽³⁾ zawarto definicję równoważności i ustanowiono mechanizm ustalania równoważności ogólnie przyjętych zasad rachunkowości państwa trzeciego. Zgodnie z warunkami mechanizmu równoważności, emitenci z państw trzecich mogą otrzymać pozwolenie na stosowanie ogólnie przyjętych zasad rachunkowości państw trzecich, które przeprowadzają konwergencję z MSSF lub zobowiązały się do przyjęcia tych standardów, na okres przejściowy upływający dnia 31 grudnia 2011 r. Ważne jest dokonanie oceny wysiłków państw, które podjęły kroki w celu konwergencji swoich standardów rachunkowości z MSSF lub przyjęcia MSSF. Rozporządzenie (WE) nr 1569/2007 zostało zatem zmienione, aby przedłużyć ten okres przejściowy do dnia 31 grudnia 2014 r. Komisja uwzględniła sprawozdanie przedstawione w listopadzie 2010 r. przez Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (EUNGiPW) w sprawie Chin, Kanady, Indii i Korei Południowej, którym to państwom przyznano okres przejściowy na mocy decyzji Komisji 2008/961/WE z dnia 12 grudnia 2008 r. w sprawie stosowania przez emitentów papierów wartościowych z krajów trzecich krajowych standardów rachunkowości określonych krajów trzecich oraz międzynarodowych standardów sprawozdawczości finansowej do celów

sporządzania skonsolidowanych sprawozdań finansowych⁽⁴⁾ i rozporządzenia Komisji (WE) nr 1289/2008 z dnia 12 grudnia 2008 r. zmieniającego rozporządzenie Komisji (WE) nr 809/2004 wykonujące dyrektywę 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do elementów prospektu emisyjnego i do reklam⁽⁵⁾, oraz przygotowane w kwietniu 2011 r. aktualizacje dotyczące Chin i Indii.

- (3) W kwietniu 2010 r. Ministerstwo Finansów Chin opublikowało „Plan działania na rzecz kontynuowania konwergencji standardów rachunkowości przedsiębiorstw z MSSF” („standardy rachunkowości przedsiębiorstw”), w którym potwierdzono zobowiązanie Chin do kontynuowania procesu konwergencji z MSSF. Na miesiąc październik 2010 r. wszystkie obowiązujące standardy i interpretacje wydane przez Radę Międzynarodowych Standardów Rachunkowości zostały wdrożone w standardach rachunkowości przedsiębiorstw. Poziom konwergencji został oceniony przez EUNGiPW jako zadowalający, a istniejące różnice nie stanowią naruszeń MSSF. W związku z tym właściwe jest uznanie chińskich standardów rachunkowości przedsiębiorstw za równoważne z przyjętymi MSSF od dnia 1 stycznia 2012 r.
- (4) Kanadyjska Rada Standardów Rachunkowości podjęła w styczniu 2006 r. publiczne zobowiązanie do przyjęcia MSSF do dnia 31 grudnia 2011 r. Zatwierdziła ona włączenie MSSF do podręcznika Kanadyjskiego Instytutu Biegłych Rewidentów (Canadian Institute of Chartered Accountants) jako kanadyjskich ogólnie przyjętych zasad rachunkowości obowiązujących od 2011 r. wszystkie przedsiębiorstwa komercyjne, których działalność wiąże się z odpowiedzialnością publiczną. W związku z tym właściwe jest uznanie kanadyjskich ogólnie przyjętych zasad rachunkowości za równoważne z przyjętymi MSSF od dnia 1 stycznia 2012 r.
- (5) Koreańska Komisja Nadzoru Finansowego i Koreański Instytut Rachunkowości podjęły w marcu 2007 r. publiczne zobowiązanie do przyjęcia MSSF do dnia 31 grudnia 2011 r. Koreańska Rada Standardów Rachunkowości przyjęła MSSF jako koreańskie MSSF (K-MSSF). K-MSSF są identyczne z MSSF i ich stosowanie jest obowiązkowe od 2011 r. dla wszystkich spółek notowanych na rynku regulowanym w Korei Południowej. Nienotowane instytucje finansowe i przedsiębiorstwa publiczne mają również obowiązek stosowania K-MSSF. Inne spółki nienotowane na rynku regulowanym mogą stosować K-MSSF dobrowolnie. W związku z tym właściwe jest uznanie południowokoreańskich ogólnie przyjętych zasad rachunkowości za równoważne z przyjętymi MSSF od dnia 1 stycznia 2012 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 345 z 31.12.2003, s. 64.

⁽²⁾ Dz.U. L 149 z 30.4.2004, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 340 z 22.12.2007, s. 66.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 340 z 19.12.2008, s. 112.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 340 z 19.12.2008, s. 17.

- (6) Indyjski rząd i Indyjski Instytut Biegłych Rewidentów podjęły w lipcu 2007 r. publiczne zobowiązanie do przyjęcia MSSF do dnia 31 grudnia 2011 r., wyznaczając jako cel zapewnienie pełnej zgodności indyjskich ogólnie przyjętych zasad rachunkowości z MSSF do końca tego programu. Podczas przeprowadzonego w styczniu 2011 r. badania na miejscu EUNGiPW stwierdził jednak, że indyjskie ogólnie przyjęte zasady rachunkowości wydają się wykazywać szereg rozbieżności z MSSF, które w praktyce mogą się okazać znaczące. Harmonogram wdrożenia systemu sprawozdawczości zgodnego z MSSF pozostaje w dalszym ciągu niepewny. Ponieważ w Indiach nie istnieją emitenci, którzy skorzystaliby z możliwości wcześniejszego stosowania MSSF na zasadzie dobrowolności, nie istnieją żadne doświadczenia dotyczące egzekwowania MSSF.
- (7) W związku z tym stosowne jest przedłużenie okresu przejściowego na okres nie dłuższy niż trzy lata, do dnia 31 grudnia 2014 r., w celu umożliwienia emitentom z państw trzecich sporządzania w Unii ich rocznych i półrocznych sprawozdań finansowych zgodnie z indyjskimi ogólnie przyjętymi zasadami rachunkowości.
- (8) Ponieważ okres przejściowy, w odniesieniu do którego przyznano status równoważności ogólnie przyjętym zasadom rachunkowości obowiązującym w Chinach, Kanadzie, Korei Południowej i Indiach na mocy rozporządzenia (WE) nr 809/2004, upłynął dnia 31 grudnia 2011 r., niniejsze rozporządzenie powinno się stosować od dnia 1 stycznia 2012 r. Jest to konieczne w celu zapewnienia pewności prawa notowanym w Unii emitentom z tych państw trzecich oraz zapobieżenia konieczności dostosowywania przez nich swoich sprawozdań finansowych do MSSF. Przepis dotyczący działania prawa wstecz zapobiega takiemu potencjalnemu dodatkowemu obciążeniu tych emitentów.
- (9) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 809/2004,
- 1) w ust. 5 dodaje się akapit drugi w brzmieniu:
- „Obok standardów, o których mowa w akapicie pierwszym, od dnia 1 stycznia 2012 r. emitenci z państw trzecich mogą przedstawiać historyczne informacje finansowe zgodnie z następującymi standardami:
- a) ogólnie przyjętymi zasadami rachunkowości obowiązującymi w Chińskiej Republice Ludowej;
- b) ogólnie przyjętymi zasadami rachunkowości obowiązującymi w Kanadzie;
- c) ogólnie przyjętymi zasadami rachunkowości obowiązującymi w Republice Korei.”;
- 2) ust. 5a otrzymuje brzmienie:
- „5a. Emitenci z państw trzecich nie podlegają obowiązkowi, na mocy załącznika I pozycja 20.1; załącznika IV pozycja 13.1; załącznika VII pozycja 8.2; załącznika X pozycja 20.1 lub załącznika XI pozycja 11.1, przekształcania historycznych informacji finansowych zawartych w prospekcie emisyjnym i odnoszących się do lat obrotowych poprzedzających lata obrotowe rozpoczynające się dnia 1 stycznia 2015 r. lub później, ani obowiązkowi, na mocy załącznika VII pozycja 8.2.bis; załącznika IX pozycja 11.1 lub załącznika X pozycja 20.1.bis, przedstawiania opisu różnic między międzynarodowymi standardami sprawozdawczości finansowej przyjętymi na mocy rozporządzenia (WE) nr 1606/2002 a zasadami rachunkowości, zgodnie z którymi sporządzono te informacje w odniesieniu do lat obrotowych poprzedzających lata obrotowe rozpoczynające się dnia 1 stycznia 2015 r. lub później, pod warunkiem że historyczne informacje finansowe zostały sporządzone z ogólnie przyjętymi zasadami rachunkowości Republiki Indii.”.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2012 r.

Artykuł 1

W art. 35 rozporządzenia (WE) nr 809/2004 wprowadza się następujące zmiany:

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 grudnia 2011 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) NR 312/2012

z dnia 9 stycznia 2012 r.

zmieniające rozporządzenie Rady (UE) nr 973/2010 czasowo zawieszające cła autonomiczne Wspólnej taryfy celnej na przywóz niektórych produktów przemysłowych do regionów autonomicznych Azorów i Madery

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 973/2010 z dnia 25 października 2010 r. czasowo zawieszające cła autonomiczne Wspólnej taryfy celnej na przywóz niektórych produktów przemysłowych do regionów autonomicznych Azorów i Madery ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem (UE) nr 973/2010 czasowo zawieszono cła na przywóz niektórych produktów przemysłowych na Azory i Maderę. Towary przeznaczone do zastosowania w celach rolniczych, handlowych lub przemysłowych, do których ma zastosowanie zawieszenie, są określone w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 973/2010. Surowce, części i składniki wykorzystywane do celów rolniczych, przetwórstwa przemysłowego lub konserwacji, do których ma zastosowanie zawieszenie, są określone w załączniku II do tego rozporządzenia. Towary te są wymienione w załączniku poprzez przywołanie kodów Nomenklatury scalonej mającej zastosowanie w 2009 r. i określonej w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1031/2008 ⁽²⁾.
- (2) Nomenklatura scalona została zastąpiona rozporządzeniem Komisji (UE) nr 861/2010 z dnia 5 października 2010 r. zmieniającym załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej ⁽³⁾ oraz rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 1006/2011 z dnia 27 września 2011 r. zmieniającym załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej ⁽⁴⁾. W następstwie tych zmian należy wprowadzić pewne techniczne dostosowania kodów CN wymienionych w załącznikach I i II do rozporządzenia (UE) nr 973/2010.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 973/2010.
- (4) Ponieważ niektóre zmiany kodów CN stosuje się od dnia 1 stycznia 2011 r., odpowiednie zmiany do rozporządzenia (UE) nr 973/2010 należy stosować od tego dnia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (UE) nr 973/2010 wprowadza się następujące zmiany:

⁽¹⁾ Dz.U. L 285 z 30.10.2010, s. 4.

⁽²⁾ Dz.U. L 291 z 31.10.2008, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 284 z 29.10.2010, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 282 z 28.10.2011, s. 1.

1) w załączniku I wprowadza się następujące zmiany:

a) kody CN wymienione w kolumnie 1 zastępuje się kodami CN wymienionymi w kolumnie 2:

1	2
Kody CN	Kody CN
7612 90 98	7612 90 90
8442 50 23	8442 50 20
8442 50 29	8442 50 20
8451 21 90	8451 21 00
8465 99 90	8465 99 00
8504 32 80	8504 32 00
8515 80 91	8515 80 90
9017 30 10	9017 30 00

b) kody CN wymienione w kolumnie 1 zastępuje się kodami CN wymienionymi w kolumnie 2:

1	2
Kody CN	Kody CN
7321 81 90	7321 81 00
7323 93 90	7323 93 00
7326 20 80	7326 20 00
9008 10 00	9008 50 00

2) w załączniku II kod CN 7323 99 99 zastępuje się kodem CN 7323 99 00.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2012 r.

Jednakże art. 1 ust. 1 lit. a) stosuje się od dnia 1 stycznia 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 stycznia 2012 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 313/2012**z dnia 12 kwietnia 2012 r.****zmieniające załączniki IV i VIII do rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, (WE) nr 247/2006, (WE) nr 378/2007 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1782/2003⁽¹⁾, w szczególności jego art. 8 ust. 2 lit. a) i art. 40,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W załączniku VIII do rozporządzenia (WE) nr 73/2009 ustanawia się dla każdego państwa członkowskiego maksymalną wartość wszystkich uprawnień do płatności przydzielonych w danym roku kalendarzowym. Zgodnie z art. 40 ust. 1 akapit drugi załącznik VIII należy stosować tak, aby uwzględnił on powiadomienia państw członkowskich zgodnie z art. 188a ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiającego wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”)⁽²⁾ w odniesieniu do wina.
- (2) Na podstawie art. 188a ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 oraz zgodnie z art. 40 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 73/2009 Niemcy, Grecja, Hiszpania, Francja, Włochy, Luksemburg, Austria, Portugalia i Słowenia przekazały Komisji informacje na temat obszarów wykarczowanych i średniej regionalnej wartości uprawnień, o których mowa w pkt B załącznika IX do rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

- (3) Załącznik IV do rozporządzenia (WE) nr 73/2009 ustanawia dla każdego państwa członkowskiego nieprzekraczalne pułapy dla całkowitych kwot płatności bezpośrednich, pomniejszonych o kwoty wynikające z modulacji, które mogą zostać przyznane na dany rok kalendarzowy w danym państwie członkowskim.
- (4) W związku z powiadomieniami państw członkowskich na podstawie art. 188a ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 oraz zgodnie z art. 40 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 73/2009 należy podwyższyć całkowite maksymalne kwoty płatności bezpośrednich, które mogą zostać przyznane. Należy zatem, zgodnie z art. 8 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 73/2009, dokonać przeglądu pułapów określonych w załączniku IV do wymienionego rozporządzenia.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić załączniki IV i VIII do rozporządzenia (WE) nr 73/2009.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Płatności Bezpośrednich,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załącznikach IV i VIII do rozporządzenia (WE) nr 73/2009 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 kwietnia 2012 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 30 z 31.1.2009, s. 16.

⁽²⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

W załącznikach IV i VIII do rozporządzenia (WE) nr 73/2009 wprowadza się następujące zmiany:

1) załącznik IV otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK IV

Rok kalendarzowy	(mln EUR)			
	2009	2010	2011	2012
Belgia	583,2	575,4	570,8	569,0
Republika Czeska				825,9
Dania	987,4	974,9	966,5	964,3
Niemcy	5 524,8	5 402,6	5 357,1	5 329,6
Estonia				92,0
Irlandia	1 283,1	1 272,4	1 263,8	1 255,5
Grecja	2 561,4	2 365,4	2 359,4	2 344,5
Hiszpania	5 043,7	5 066,4	5 037,4	5 055,3
Francja	8 064,4	7 946,1	7 880,7	7 853,0
Włochy	4 345,9	4 151,6	4 128,2	4 127,8
Cypr				49,1
Łotwa				133,9
Litwa				346,7
Luksemburg	35,6	35,2	35,1	34,7
Węgry				1 204,5
Malta				5,1
Niderlandy	836,9	829,1	822,5	830,6
Austria	727,6	721,7	718,2	715,7
Polska				2 787,1
Portugalia	590,5	574,3	570,5	566,6
Słowenia				131,6
Słowacja				357,9
Finlandia	550,0	544,5	541,1	539,2
Szwecja	733,1	717,7	712,3	708,5
Zjednoczone Królestwo	3 373,1	3 345,4	3 339,4	3 336,1”

2) załącznik VIII otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK VIII

Pałupy krajowe, o których mowa w art. 40

Tabela 1

(tys. EUR)

Państwo członkowskie	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 r. i lata kolejne
Belgia	614 179	611 817	611 817	614 855	614 855	614 855	614 855	614 855
Dania	1 030 478	1 031 321	1 031 321	1 049 002	1 049 002	1 049 002	1 049 002	1 049 002
Niemcy	5 770 254	5 771 981	5 771 994	5 852 938	5 852 938	5 852 938	5 852 938	5 852 938
Irlandia	1 342 268	1 340 521	1 340 521	1 340 869	1 340 869	1 340 869	1 340 869	1 340 869
Grecja	2 380 713	2 228 588	2 231 798	2 233 227	2 217 227	2 217 227	2 217 227	2 217 227
Hiszpania	4 858 043	5 119 045	5 125 032	5 304 642	5 161 893	5 161 893	5 161 893	5 161 893
Francja	8 407 555	8 423 196	8 425 326	8 527 494	8 527 494	8 527 494	8 527 494	8 527 494
Włochy	4 143 175	4 210 875	4 234 364	4 379 985	4 379 985	4 379 985	4 379 985	4 379 985
Luksemburg	37 518	37 569	37 679	37 671	37 084	37 084	37 084	37 084
Niderlandy	853 090	853 169	853 169	897 751	897 751	897 751	897 751	897 751
Austria	745 561	747 344	747 425	751 788	751 788	751 788	751 788	751 788
Portugalia	608 751	589 811	589 991	606 551	606 551	606 551	606 551	606 551
Finlandia	566 801	565 520	565 823	570 548	570 548	570 548	570 548	570 548
Szwecja	763 082	765 229	765 229	770 906	770 906	770 906	770 906	770 906
Zjednoczone Królestwo	3 985 895	3 976 425	3 976 482	3 988 042	3 987 922	3 987 922	3 987 922	3 987 922

Tabela 2 (*)

(tys. EUR)

Państwo członkowskie	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 r. i lata kolejne
Bułgaria	287 399	336 041	416 372	499 327	580 087	660 848	741 606	814 295
Republika Czeska	559 622	654 241	739 941	832 144	909 313	909 313	909 313	909 313
Estonia	60 500	71 603	81 703	92 042	101 165	101 165	101 165	101 165
Cypr	31 670	38 928	43 749	49 146	53 499	53 499	53 499	53 499
Łotwa	90 016	105 368	119 268	133 978	146 479	146 479	146 479	146 479
Litwa	230 560	271 029	307 729	346 958	380 109	380 109	380 109	380 109

(*) Pałupy obliczone z uwzględnieniem harmonogramu przyrostów przewidzianego w art. 121.

(tys. EUR)

Państwo członkowskie	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 r. i lata kolejne
Węgry	807 366	947 114	1 073 824	1 205 037	1 318 975	1 318 975	1 318 975	1 318 975
Malta	3 752	4 231	4 726	5 137	5 102	5 102	5 102	5 102
Polska	1 877 107	2 192 294	2 477 294	2 788 247	3 044 518	3 044 518	3 044 518	3 044 518
Rumunia	623 399	729 863	907 473	1 086 608	1 264 472	1 442 335	1 620 201	1 780 406
Słowenia	87 942	103 394	117 423	131 575	144 274	144 274	144 274	144 274
Słowacja	240 014	280 364	316 964	355 242	388 176	388 176	388 176	388 176

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 314/2012**z dnia 12 kwietnia 2012 r.****zmieniające rozporządzenia (WE) nr 555/2008 i (WE) nr 436/2009 w odniesieniu do dokumentów towarzyszących przewozowi produktów winiarskich i rejestrów prowadzonych w sektorze wina**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 121 akapit pierwszy lit. k) i m), art. 185a, art. 185c ust. 3 oraz art. 192 ust. 2, w związku z jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 555/2008 z dnia 27 czerwca 2008 r. ustanawiające szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 479/2008 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina w odniesieniu do programów wsparcia, handlu z krajami trzecimi, potencjału produkcyjnego oraz kontroli w sektorze wina ⁽²⁾ ustanawia w tytule V, a w szczególności w art. 82, że jeżeli państwo członkowskie wyznacza kilka właściwych organów do sprawdzenia zgodności z zasadami regulującymi sektor wina, państwo to koordynuje pracę tych organów. Powyższy środek nie pozwala na całkowite spełnienie wymogów w zakresie koordynacji pomiędzy różnymi organami kontroli w ramach przepływu produktów winiarskich objętych akcyzą ze względu na wykorzystanie w sektorze wina dokumentów wprowadzonych, zgodnie z dyrektywą Rady 2008/118/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego ⁽³⁾. Należy w szczególności sprecyzować środki, jakie muszą podjąć państwa członkowskie w celu udostępnienia właściwym organom sprawdzającym zgodność z zasadami regulującymi sektor wina informacji dotyczących przemieszczania produktów objętych akcyzą wykonywanego zgodnie z dyrektywą 2008/118/WE i rozporządzeniem Komisji (WE) nr 684/2009 z dnia 24 lipca 2009 r. w sprawie wykonania dyrektywy Rady 2008/118/WE w odniesieniu do skomputeryzowanych procedur przemieszczania wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy ⁽⁴⁾. Należy w szczególności uwzględnić system EMCS (Excise Movement and Control System – system przemieszczania wyrobów akcyzowych) ustanowiony decyzją nr 1152/2003/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 czerwca 2003 r. w sprawie komputeryzacji przepływu wyrobów objętych podatkiem akcyzowym i nadzoru nad nimi ⁽⁵⁾.

(2) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 555/2008, ustanawiając stopniowe wprowadzenie nowych przepisów, z uwagi na czas potrzebny na wprowadzenie przez administracje państw członkowskich środków dotyczących koordynacji kontroli i dostępu do informacji.

(3) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 436/2009 z dnia 26 maja 2009 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 479/2008 w odniesieniu do rejestru winnic, obowiązkowych deklaracji i sporządzania informacji na potrzeby monitorowania rynku, dokumentów towarzyszących przewozowi produktów i rejestrów prowadzonych w sektorze wina ⁽⁶⁾ określa w tytule III, w szczególności w art. 21–31, charakter dopuszczalnych dokumentów towarzyszących w odniesieniu do transportu produktów winiarskich, zasady dotyczące wykorzystania powyższych dokumentów na szczeblu krajowym i unijnym oraz w przypadku wywozu, jak również warunki uwierzytelnienia autentyczności poświadczania pochodzenia win o chronionej nazwie pochodzenia (ChNP) lub chronionym oznaczeniu geograficznym (ChOG). Część powyższych przepisów jest obecnie nieaktualna albo nie uwzględnia wszystkich zmian wprowadzonych do prawodawstwa unijnego dotyczącego powyższych kwestii od wejścia w życie rozporządzenia (WE) nr 436/2009. Dotyczy to w szczególności wykorzystywania od dnia 1 stycznia 2011 r. elektronicznego dokumentu administracyjnego, o którym mowa w art. 21 ust. 1 dyrektywy 2008/118/WE, sporządzonego zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 684/2009, zmiany formalności obowiązujących przy kontroli wyprowadzenia produktów poza terytorium UE w następstwie uogólnienia procedur elektronicznych przez unijne organy celne, oraz zmian przepisów w sprawie ChNP, ChOG oraz wskazania roku zbiorów lub odmiany winorośli w wyniku reform przeprowadzonych w sektorze wina od dnia 1 stycznia 2009 r. Konieczne jest w związku z tym wprowadzenie zmian do przedmiotowych artykułów, w tym w odniesieniu do niektórych nieaktualnych definicji, które należy wycofać.

(4) Zmiany wprowadzone w tym kontekście powinny umożliwiać stosowanie dokumentów towarzyszących uznawanych na mocy rozporządzenia (WE) nr 436/2009 w odniesieniu do produktów winiarskich jako poświadczania ChNP, ChOG lub certyfikacja roku zbiorów lub odmiany winorośli, w tym w przypadku sporządzenia powyższych dokumentów przez wysyłającego. W związku z tym należy ustalić warunki, zgodnie z którymi dokumenty towarzyszące uznaje się za autentyczne.

(5) Formalności dotyczące wyprowadzenia produktów poza obszar celny Unii uległy zmianie od czasu przyjęcia rozporządzenia (WE) nr 436/2009. Przeprowadza się je

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 170 z 30.6.2008, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 9 z 14.1.2009, s. 12.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 197 z 29.7.2009, s. 24.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 162 z 1.7.2003, s. 5.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 128 z 27.5.2009, s. 15.

- zgodnie z nowymi warunkami określonymi w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającym przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny⁽¹⁾. Należy zatem, zgodnie z nowymi warunkami, ustalić wymogi proceduralne dotyczące wywozu i faktycznego wyprowadzenia produktów winiarskich poza terytorium celne Unii, w szczególności poprzez określenie obowiązków spoczywających na wysyłających lub na ich upoważnionych przedstawicielach.
- (6) W odniesieniu do przewozu produktów winiarskich luzem, ze względu na wdrożenie przez państwa członkowskie systemów informatycznych umożliwiających automatyczną wymianę informacji, należy uprościć wymogi wprowadzone przez art. 29 rozporządzenia (WE) nr 436/2009.
- (7) W przypadku przewozu na terytorium celnym UE produktów winiarskich, które zgłoszono, w stosownych przypadkach, jako pochodzące z państwa trzeciego lub pochodzące z UE i wysłane pierwotnie do państwa trzeciego lub na terytorium zdefiniowane w art. 5 ust. 2 i 3 dyrektywy 2008/118/WE, przepisy umożliwiające kontrolę ich pochodzenia nie są szczegółowe. Należy określić, jakie informacje powinny znaleźć się w dokumencie towarzyszącym, aby umożliwić kontrolę ich pochodzenia.
- (8) W celu zwiększenia przejrzystości i ograniczenia obciążeń administracyjnych należy również ustanowić lub szczegółowo określić zakres zobowiązań ustanowionych na mocy rozporządzenia (WE) nr 436/2009 oraz uprościć procedury w zakresie wymaganych poświadczeń w odniesieniu do dokumentów towarzyszących oraz zaświadczeń i dokumentów dostarczanych przez podmioty gospodarcze do właściwych władz i organów państw członkowskich oraz, w stosownych przypadkach, państw trzecich, w szczególności w odniesieniu do poświadczenia ChNP i ChOG oraz certyfikacji win i produktów winiarskich wprowadzanych do obrotu ze wskazaniem roku zbiorów lub odmiany (odmian) winorośli; w celu zwiększenia przejrzystości i identyfikowalności należy uwzględnić odniesienia do powyższych nazw w „rejestrze E-Bacchus” utworzonym i aktualizowanym przez Komisję, zgodnie z art. 18 rozporządzenia Komisji (WE) 607/2009 z dnia 14 lipca 2009 r. ustanawiającego niektóre szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 479/2008 w odniesieniu do chronionych nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych, określeń tradycyjnych, etykietowania i prezentacji niektórych produktów sektora wina⁽²⁾.
- (9) W celu ograniczenia obciążeń administracyjnych należy znieść określony w art. 41 rozporządzenia (WE) nr 436/2009 wymóg wskazywania w rejestrach dodawania siarczynów, gdyż siarczyny są dodawane na różnych etapach produkcji i przemieszczania wina, a ich ostateczna zawartość nie odpowiada sumie wskazanych siarczynów.
- (10) Ze względu na skuteczne zarządzanie administracyjne oraz uwzględniając systemy informatyczne wdrożone przez Komisję należy również uprościć i usprawnić sposób zarządzania niektórymi informacjami i udostępniania ich przez Komisję na podstawie rozporządzenia (WE) nr 436/2009.
- (11) Należy w związku z tym zmienić rozporządzenie (WE) nr 436/2009, odraczając jednak stosowanie niektórych przepisów z uwagi na czas potrzebny na wprowadzenie przez państwa członkowskie środków dotyczących stosowania dokumentów towarzyszących i poświadczeń zgodnych z przepisami niniejszego rozporządzenia.
- (12) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiana rozporządzenia (WE) nr 555/2008

W tytule V rozdział V rozporządzenia (WE) nr 555/2008 dodaje się art. 95a w brzmieniu:

„Artykuł 95a

Koordinacja kontroli i dostęp do informacji

W odniesieniu do kontroli związanych z przewozami wykonywanymi na podstawie dokumentów towarzyszących, o których mowa w art. 24 ust. 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia Komisji (WE) nr 436/2009 (*) państwa członkowskie najpóźniej do dnia 1 marca 2014 r. podejmą niezbędne środki w celu przyznania właściwym organom, wyznaczonym na mocy art. 82 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, dostępu do informacji zawartych w systemie komputerowym, o którym mowa w art. 21 dyrektywy Rady 2008/118/WE (**), oraz dotyczących przemieszczania produktów winiarskich przewożonych w procedurze przewidzianej w rozdziale IV powyższej dyrektywy.

W odniesieniu do kontroli związanych z przewozami wykonywanymi na podstawie dokumentów towarzyszących, o których mowa w art. 24 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) oraz (iii) rozporządzenia (WE) nr 436/2009 państwa członkowskie najpóźniej do dnia 1 marca 2014 r. podejmą niezbędne środki w celu przyznania właściwym organom, wyznaczonym na mocy art. 82 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, dostępu do informacji zawartych w systemach informatycznych wprowadzonych w celu sprawowania nadzoru nad przemieszczaniem produktów winiarskich innych niż te, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego artykułu.

Informacje uzyskane zgodnie z akapitem pierwszym i drugim mogą być wykorzystywane do celów niniejszego rozporządzenia wyłącznie w celu przeprowadzenia szczegółowych kontroli przewidzianych przepisami regulującymi sektor wina.

(1) Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1.

(2) Dz.U. L 193 z 24.7.2009, s. 60.

(*) Dz.U. L 128 z 27.5.2009, s. 15.

(**) Dz.U. L 9 z 14.1.2009, s. 12.”

Artykuł 2

Zmiana rozporządzenia (WE) nr 436/2009

W rozporządzeniu (WE) nr 436/2009 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 21 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 21

Przedmiot i zakres stosowania

1. Niniejszy tytuł ustanawia zasady stosowania art. 185c rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do produktów winiarskich, o których mowa w części XII załącznika I do powyższego rozporządzenia (zwanych dalej »produktami winiarskimi«).

2. Niniejszy tytuł określa warunki konieczne do:

- a) sporządzania i stosowania dokumentów towarzyszących przewozowi produktów winiarskich, zwanych dalej »dokumentami towarzyszącymi«;
- b) sporządzania poświadczenia pochodzenia win i moszczy częściowo sfermentowanych o chronionej nazwie pochodzenia (ChNP) lub chronionym oznaczeniu geograficznym (ChOG) oraz certyfikacji win i produktów winiarskich nieposiadających ChNP ani ChOG wprowadzanych do obrotu ze wskazaniem roku zbiorów lub odmiany (odmian) winorośli;
- c) prowadzenia rejestrów przez osoby znajdujące się w posiadaniu produktów sektora wina w związku z prowadzoną przez nie działalnością.”;

2) w art. 22 skreśla się lit. d), e) i f).

3) art. 23 i 24 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 23

Zasady ogólne

Każda osoba fizyczna lub prawna lub każda grupa osób, której miejsce zamieszkania lub siedziba znajduje się na terytorium celnym Unii i która przewozi lub zleca przewóz produktu winiarskiego, musi dopilnować, aby przewóz odbywał się na podstawie dokumentu towarzyszącego.

Dokument towarzyszący może być wykorzystany wyłącznie do pojedynczego przewozu.

Dokument towarzyszący należy przedstawić właściwym władzom i organom na każde żądanie w trakcie przewozu.

Artykuł 24

Uznawane dokumenty towarzyszące

1. Za dokumenty towarzyszące uznaje się, na warunkach określonych w niniejszym artykule oraz w załączniku VI:

- a) w przypadku produktów winiarskich wysyłanych wewnątrz państwa członkowskiego lub pomiędzy państwami członkowskimi, bez uszczerbku dla lit. b):

(i) jeden z dokumentów, o których mowa w art. 21 ust. 6 lub art. 26 ust. 1 lit. a) dyrektywy Rady 2008/118/WE (*), w odniesieniu do produktów objętych akcyzą przewożonych z zawieszeniem podatku akcyzowego na obszarze Unii;

(ii) uproszczony dokument towarzyszący, o którym mowa w art. 34 ust. 1 dyrektywy 2008/118/WE, sporządzony i stosowany zgodnie z rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 3649/92 (**), w odniesieniu do produktów objętych akcyzą i przewożonych na obszarze Unii, po dopuszczeniu do spożycia w państwie członkowskim, w którym rozpoczął się przewóz;

(iii) jeden z następujących dokumentów sporządzonych zgodnie z warunkami określonymi przez państwo członkowskie wysyłki, w przypadku produktów nieobjętych akcyzą oraz produktów objętych akcyzą i wysyłanych przez drobnych producentów, zgodnie z art. 40 dyrektywy 2008/118/WE:

— jeżeli państwo członkowskie stosuje system informatyczny, wydruk tak sporządzonego elektronicznego dokumentu lub innego dokumentu handlowego, w którym wyraźnie zaznaczono specjalny, administracyjny numer ewidencyjny (»numer MVV«) przyznawany przez powyższy system,

— jeżeli państwo członkowskie nie stosuje systemu informatycznego, dokument administracyjny lub dokument handlowy zawierający numer MVV przyznawany przez właściwy organ lub przez wysyłającego;

b) w przypadku produktów winiarskich wysyłanych do państwa trzeciego lub na terytorium zdefiniowane w art. 5 ust. 2 i 3 dyrektywy 2008/118/WE, jeden z dokumentów, o których mowa w lit. a) ppkt (i) lub (iii) niniejszego ustępu.

2. Dokumenty towarzyszące, o których mowa w ust. 1 lit. a), muszą zawierać informacje, o których mowa w części C załącznika VI, albo umożliwić właściwym organom uzyskanie dostępu do tych informacji.

Jeżeli powyższe dokumenty zawierają numer ewidencyjny przyznawany przez system komputerowy, o którym mowa w art. 21 ust. 2 dyrektywy 2008/118/WE, albo przez system informatyczny wprowadzony przez państwo członkowskie wysyłki, informacje, o których mowa w części C załącznika VI do niniejszego rozporządzenia, muszą znajdować się w wykorzystywanym systemie.

3. Dokumenty towarzyszące, o których mowa w ust. 1 lit. b), muszą zawierać informacje, o których mowa w części C załącznika VI.

4. Dokumenty towarzyszące, o których mowa w ust. 1 lit. a) ppkt (iii) zawierają w nagłówku logo UE, słowa »Unia Europejska«, nazwę państwa członkowskiego wysyłki oraz symbol lub logo państwa członkowskiego wysyłki.

Dokumenty towarzyszące, o których mowa w ust. 1 lit. a) ppkt (i) i (ii), mogą zawierać elementy, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu.

5. W drodze odstępstwa od ust. 1 państwo członkowskie może uznać inne dokumenty towarzyszące, w tym dokumenty wydane zgodnie z procedurą skomputeryzowaną przewidzianą jako procedura uproszczona, w odniesieniu do przemieszczania produktów winiarskich w obrębie terytorium danego państwa członkowskiego.

(*) Dz.U. L 9 z 14.1.2009, s. 12.

(**) Dz.U. L 369 z 18.12.1992, s. 17.”;

4) art. 26 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 26

Autentyczność dokumentu towarzyszącego

Dokument towarzyszący uznaje się za autentyczny, jeżeli zachowane są następujące warunki:

- a) w przypadku stosowania jednego z dokumentów, o których mowa w art. 21 ust. 6 dyrektywy 2008/118/WE i w art. 24 ust. 1 lit. a) ppkt (iii) tiret pierwsze niniejszego rozporządzenia, jeżeli odpowiedni elektroniczny dokument administracyjny został sporządzony zgodnie z obowiązującymi przepisami;
- b) w przypadku stosowania dokumentu, o którym mowa w art. 26 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2008/118/WE, jeżeli wysyłający spełnia wymogi wynikające z przepisów wspomnianego ust. 1;
- c) w przypadku stosowania dokumentu wydanego za pomocą systemu informatycznego wprowadzonego przez państwo członkowskie wysyłki w celu sporządzenia dokumentu, o którym mowa w art. 24 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) niniejszego rozporządzenia, lub za pomocą procedury skomputeryzowanej przewidzianej jako procedura uproszczona zgodnie z art. 24 ust. 5, jeżeli odpowiedni dokument elektroniczny został sporządzony zgodnie z obowiązującymi przepisami;
- d) w innych przypadkach, jeżeli oryginał dokumentu towarzyszącego i jedna kopia zostały zatwierdzone przed przewozem:
 - (i) datą, podpisem osoby odpowiedzialnej właściwego organu i naniesieniem jego pieczęci; lub
 - (ii) datą, podpisem osoby odpowiedzialnej i naniesieniem przez nią, w zależności od przypadku:
 - specjalnej pieczęci zgodnej ze wzorem w załączniku VIII,
 - pieczęci wymaganej przez właściwe władze, lub
 - odcisku maszyny stemplującej zatwierdzonej przez właściwe władze.

Specjalna pieczęć lub wymagana przez władze pieczęć, o których mowa w akapicie pierwszym lit. d) ppkt (ii), mogą być wcześniej nadrukowane na formularzach, jeżeli druk zostanie wykonany przez zatwierdzoną w tym celu drukarnię.”;

5) w art. 27 wprowadza się następujące zmiany:

- a) skreśla się ust. 1;
- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli produkty winiarskie są przewożone na podstawie dokumentów towarzyszących, o których mowa w art. 24 ust. 1 lit. a) ppkt (i), dowód opuszczenia terytorium celnego UE stanowi raport wywozu, o którym mowa w art. 25 dyrektywy 2008/118/WE, sporządzony przez urząd celny wywozu zgodnie z dowodami określonymi w art. 796e rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 (*).

Jeżeli produkty winiarskie są przewożone na podstawie dokumentów towarzyszących, o których mowa w art. 24 ust. 1 lit. a) ppkt (iii), dowód opuszczenia terytorium celnego UE jest sporządzany zgodnie z art. 796e rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93. W takim przypadku wysyłający lub jego przedstawiciel umieszcza na dokumencie towarzyszącym numer referencyjny wywozowego dokumentu towarzyszącego, o którym mowa w art. 796a rozporządzenia (EWG) nr 2454/93, zwanego dalej »EAD«, wydawanego przez urząd celny wywozu z wykorzystaniem jednej z adnotacji wymienionych w załączniku IX do niniejszego rozporządzenia.

(*) Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1.”;

c) skreśla się ust. 4.

6) skreśla się art. 28;

7) art. 29, 30 i 31 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 29

Transport produktów winiarskich luzem

1. W przypadku przewozu produktów winiarskich luzem, jeżeli system komputerowy lub system informatyczny, o którym mowa w art. 24 ust. 2 akapit drugi, nie jest stosowany lub uniemożliwia powiadomienie właściwego organu o miejscu wyładunku, wysyłający najpóźniej podczas rozpoczęcia przewozu przekazuje kopię dokumentu towarzyszącego organowi właściwemu miejscowo dla miejsca załadunku, który powiadamia o nim organ właściwy miejscowo dla miejsca wyładunku.

Przepisy akapitu pierwszego obejmują następujące produkty winiarskie:

- a) produkty pochodzące z UE w ilości powyżej 60 litrów:
 - (i) wino przeznaczone do przetworzenia na wina ChNP lub ChOG lub sprzedawane jako wino szczerpowe lub z rocznika, lub pakowane z przeznaczeniem do sprzedaży jako takie wina;
 - (ii) częściowo sfermentowany moszcz winogronowy;
 - (iii) zągęszczony moszcz winogronowy, rektyfikowany lub nie;
 - (iv) świeży moszcz winogronowy z fermentacją zatrzymaną poprzez dodanie alkoholu;

- (v) sok winogronowy;
- (vi) zagęszczony sok winogronowy;
- b) produkty nie pochodzące z UE w ilości powyżej 60 litrów:
 - (i) świeże winogrona, z wyłączeniem winogron stołowych;
 - (ii) moszcz winogronowy;
 - (iii) zagęszczony moszcz winogronowy;
 - (iv) częściowo sfermentowany moszcz winogronowy;
 - (v) zagęszczony moszcz winogronowy, rektyfikowany lub nie;
 - (vi) świeży moszcz winogronowy z fermentacją zatrzymaną poprzez dodanie alkoholu;
 - (vii) sok winogronowy;
 - (viii) zagęszczony sok winogronowy;
 - (ix) wino likierowe przeznaczone do wytwarzania produktów innych niż produkty objęte kodem CN 2204;
- c) produkty bez względu na ich pochodzenie i przewożoną ilość, bez uszczerbku dla zwolnień przewidzianych w art. 25:
 - (i) drożdżowy osad winiarski;
 - (ii) wytloki winogronowe przeznaczone do gorzelnii lub innego przemysłowego zakładu przetwórczego;
 - (iii) piquette;
 - (iv) wino wzmocnione do destylacji;
 - (v) wino z odmian winogron niewymienionych jako odmiany winorośli właściwej w klasyfikacji sporządzonej przez państwa członkowskie na mocy art. 120a rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 dla jednostki administracyjnej, w której są one zbierane;
 - (vi) produkty, które nie mogą być oferowane lub dostarczane do bezpośredniego spożycia przez ludzi.

W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego państwo członkowskie może wyznaczyć inne terminy w odniesieniu do przemieszczania produktów winiarskich odbywającego się wyłącznie w obrębie terytorium danego państwa członkowskiego.

Artykuł 30

Przewóz produktu pochodzącego z państwa trzeciego i dopuszczonego do swobodnego obrotu

1. W przypadku każdego przewozu na obszarze celnym Unii produktów winiarskich pochodzących z państwa trzeciego i dopuszczonych do swobodnego obrotu dokument towarzyszący obejmuje następujące informacje lub pozwala właściwym organom na uzyskanie dostępu do następujących informacji:

- a) numer dokumentu VI 1 sporządzonego zgodnie z art. 43 rozporządzenia (WE) nr 555/2008 lub odniesienie do równoważnego dokumentu zatwierdzonego przez właściwe organy państwa pochodzenia zgodnie z warunkami określonymi w art. 45 powyższego rozporządzenia

oraz uznanego w ramach stosunków dwustronnych pomiędzy UE a państwem pochodzenia, który to dokument towarzyszył przewozowi;

- b) nazwę i siedzibę organu państwa trzeciego, który sporządził dokument lub upoważnił producenta do jego sporządzenia;
- c) datę sporządzenia dokumentu.

2. W przypadku każdego przewozu na terytorium celnym UE produktów winiarskich pochodzących z Unii, wysyłanych pierwotnie do państwa trzeciego lub do terytorium zdefiniowanego w art. 5 ust. 2 i 3 dyrektywy 2008/118/WE, dokument towarzyszący obejmuje następujące informacje lub pozwala właściwym organom na uzyskanie dostępu do następujących informacji:

- a) odniesienie do dokumentu towarzyszącego, o którym mowa w art. 24 ust. 1 lit. b) niniejszego rozporządzenia, sporządzonego w trakcie pierwotnego wysłania; lub
- b) odniesienia do innych dokumentów wystawionych przez importera oraz uznanych przez właściwy organ podczas wprowadzania do swobodnego obrotu w UE za wystarczające do wykazania pochodzenia produktu.

3. W przypadku stosowania systemu komputerowego, o którym mowa w art. 21 ust. 2 dyrektywy 2008/118/WE, lub systemu informatycznego wprowadzonego przez państwo członkowskie wysyłki, informacje, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, muszą znajdować się w wykorzystywanym systemie.

Artykuł 31

Poświadczenie chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego, certyfikacja roku zbiorów lub certyfikacja odmiany (odmian) winorośli

1. Dokument towarzyszący jest równoznaczny z poświadczeniem ChNP, ChOG lub certyfikacją roku zbiorów lub odmiany (odmian) winorośli, na warunkach określonych w ust. 2–6.

2. W przypadku produktów winiarskich wysyłanych wewnątrz państwa członkowskiego lub pomiędzy państwami członkowskimi dokument towarzyszący musi zawierać istotne informacje określone w załączniku IXa część A albo umożliwiać właściwym organom uzyskanie dostępu do tych informacji. W tym celu należy wykorzystać jedną z adnotacji znajdujących się w załączniku IXa część B.

W przypadku stosowania systemu komputerowego, o którym mowa w art. 21 ust. 2 dyrektywy 2008/118/WE, lub systemu informatycznego wprowadzonego przez państwo członkowskie wysyłki, informacje, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, muszą znajdować się w wykorzystywanym systemie.

3. W przypadku produktów winiarskich wywożonych do państwa trzeciego dokument towarzyszący musi zawierać istotne informacje określone w załączniku IXa część A. W tym celu należy wykorzystać jedną z adnotacji znajdujących się w załączniku IXa część B. Powyższy dokument należy przedstawić jako poświadczenie lub certyfikację na każde żądanie właściwym władzom i organom państw członkowskich lub państw trzecich przeznaczenia.

4. W przypadku produktów winiarskich importowanych z państw trzecich dokument towarzyszący musi zawierać odniesienie do poświadczenia lub certyfikacji sporządzonych w państwie pochodzenia. W trakcie przemieszczania produktów poświadczenie lub certyfikację należy przedstawić na każde żądanie właściwym władzom i organom państw członkowskich.
5. Jeżeli państwa członkowskie wprowadziły taki obowiązek, to w odniesieniu do produktów winiarskich wytworzonych na ich terytorium, po sporządzeniu poświadczenia ChNP, ChOG przez organ kontrolny wyznaczony do tego celu, dokument towarzyszący musi zawierać odniesienie do powyższego poświadczenia oraz nazwę i, w stosownych przypadkach, adres elektroniczny organu kontrolnego. Powyższe informacje podaje się po adnotacji zastosowanej zgodnie z postanowieniami ust. 2 lub 3.
6. Wysyłający potwierdza prawidłowość informacji wymaganych na podstawie ust. 2–5 na podstawie swoich rejestrów lub na podstawie informacji potwierdzonych dokumentami, które towarzyszyły poprzednim przewozom przedmiotowego produktu.”;
- 8) w art. 39 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:
- a) lit. d) otrzymuje brzmienie:
- „d) każde wino z odmian winorośli nieposiadające ChNP/ChOG oraz produkty przeznaczone do przetworzenia na takie wino lub pakowane, z odniesieniem do klasyfikacji odmiany zgodnie z art. 120a rozporządzenia (WE) nr 1234/2007,”;
- b) dodaje się lit. e) w brzmieniu:
- „e) każde wino nieposiadające ChNP/ChOG oraz produkty przeznaczone do przetworzenia na takie wino lub pakowane, ze wskazaniem roku zbiorów.”;
- 9) w art. 41 ust. 1 skreśla się lit. u);
- 10) w art. 49 dodaje się ustęp w brzmieniu:
- „4. Państwa członkowskie przekazują Komisji do dnia 1 stycznia 2013 r. wymogi, jakie stosują przy sporządzaniu dokumentu towarzyszącego, o którym mowa w art. 24 ust. 1 lit. b).”;
- 11) w art. 50 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:
- „5. Przekazywanie i udostępnianie przez Komisję informacji władzom, organom i osobom, których dotyczy niniejsze rozporządzenie, oraz, w razie potrzeby, podawanie ich do wiadomości publicznej, odbywa się za pomocą systemów informatycznych wdrożonych przez Komisję.
- Szczegółowe zasady dostępu do systemów informatycznych znajdują się w załączniku IXb.”;
- 12) w załączniku VI wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia;
- 13) skreśla się załącznik VII;
- 14) załączniki VIII i IX zastępuje się tekstem załącznika II do niniejszego rozporządzenia;
- 15) dodaje się nowe załączniki IXa i IXb, których treść zawiera załącznik III do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 24 ust. 1 lit. b) oraz art. 31 rozporządzenia (WE) nr 436/2009, zmienione art. 2 niniejszego rozporządzenia, stosuje się od dnia 1 stycznia 2013 r.

Dokumenty towarzyszące sporządzone na warunkach określonych przez państwa członkowskie przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia mogą być nadal stosowane do dnia 1 sierpnia 2013 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 kwietnia 2012 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

W załączniku VI do rozporządzenia (WE) nr 436/2009 wprowadza się następujące zmiany:

1) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Wskazówki do celów sporządzania dokumentów towarzyszących”;

2) w części A wprowadza się następujące zmiany:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dokument towarzyszący nie może zawierać żadnych skreśleń lub nadpisanych wyrazów.”;

b) skreśla się pkt 4 i 5;

3) część C otrzymuje brzmienie:

„C. Informacje wymagane zgodnie z art. 24 ust. 2 i 3

Wymagane informacje przedstawia się w postaci pozycji danych wymienionych w kolumnie 1 poniższej tabeli.

W celu sporządzenia dokumentów towarzyszących, o których mowa w art. 24 ust. 1 lit. a) ppkt (i) oraz (iii), pozycje danych określa się cyframi i literami znajdującymi się w kolumnach A i B tabel w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 684/2009 (kolumna 2 poniższej tabeli).

W celu sporządzenia dokumentów towarzyszących, o których mowa w art. 24 ust. 1 lit. a) ppkt (ii), pozycje danych określa się cyframi i literami znajdującymi się w rozporządzeniu (EWG) nr 3649/92 (kolumna 3 poniższej tabeli).

Kolejność i szczegółowe umiejscowienie pozycji danych ustalają państwa członkowskie na podstawie przepisów określonych w części B niniejszego załącznika.

1	2	3
Numer referencyjny: każda przesyłka musi posiadać numer referencyjny, który pozwala zidentyfikować ją w rejestrach wysyłającego. Numer ten to, w zależności od przypadku, niepowtarzalny numer ewidencyjny, numer MVV lub numer referencyjny uproszczonego dokumentu towarzyszącego przyznany dokumentowi towarzyszącemu w jego formie administracyjnej lub handlowej.	nr 1d	nr 2
Nadawca: pełna nazwa (nazwisko) i adres z kodem pocztowym (w razie potrzeby nr akcyzowy SEED (!))	nr 2	nr 1
Miejsce wysyłki: faktyczne miejsce wysyłki, jeżeli towary nie są wysyłane z adresu wysyłającego.	nr 3	nr 1
Odbiorca: pełna nazwa (nazwisko) i adres z kodem pocztowym (w razie potrzeby nr akcyzowy SEED)	nr 5	nr 4
Miejsce dostawy: faktyczne miejsce dostawy, jeżeli towary nie zostały dostarczone na adres odbiorcy.	nr 7	nr 7
Właściwe organy dla miejsca wysyłki: nazwa i adres właściwego organu odpowiedzialnego za kontrolę sporządzania dokumentów towarzyszących w miejscu wysyłki. Informacja ta jest wymagana wyłącznie w przypadku przewozu do innego państwa członkowskiego lub wywozu	nr 10	rubryka A
Przewoźnik: nazwa i adres osoby odpowiedzialnej za organizację pierwszego przewozu (jeżeli jest to osoba inna od wysyłającego)	nr 15	nr 5
Pozostałe informacje dotyczące przewozu: a) rodzaj środka transportu (samochód ciężarowy, furgonetka, samochód cysterna, samochód, wagon kolejowy, wagon cysterna, samolot); b) numer rejestracyjny pojazdu lub, w przypadku statku, nazwa (informacje nieobowiązkowe)	nr 16	nr 5

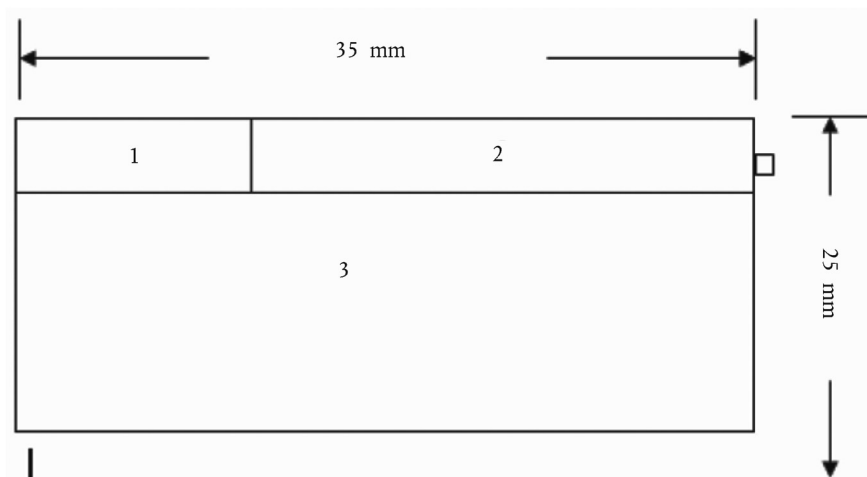
1	2	3
<p>W przypadku zmiany środka transportu przewoźnik dokonujący załadunku produktu wskazuje na odwrocie dokumentu:</p> <ul style="list-style-type: none"> — datę rozpoczęcia przewozu, — rodzaj środka transportu oraz numer rejestracyjny w przypadku pojazdów i nazwę w przypadku statków, — swoje imię, nazwisko lub nazwę przedsiębiorstwa oraz adres z kodem pocztowym. <p>W przypadku zmiany miejsca dostawy: faktyczne miejsce dostawy.</p>		
Kod CN	nr 17c	nr 9
<p>Oznaczenie produktu zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1234/2007 i obowiązującymi przepisami krajowymi, w szczególności obowiązkowymi informacjami.</p> <p>Opis na opakowaniu towarów: numery identyfikacyjne oraz liczba opakowań zewnętrznych, liczba opakowań wewnętrznych. W odniesieniu do dokumentów towarzyszących innych niż te, o których mowa w art. 24 ust. 1 lit. a) ppkt (i), opis może być dokończony na oddzielnym arkuszu dołączanym do każdego egzemplarza. W tym celu można zastosować specyfikację opakowania.</p> <p>Dla produktów luzem:</p> <ul style="list-style-type: none"> — wino: rzeczywista objętościowa zawartość alkoholu, — produkty niesfermentowane: współczynnik refraktometryczny lub gęstość, — produkty w trakcie fermentacji: całkowita objętościowa zawartość alkoholu, — wina o resztkowej zawartości cukru większej niż 4 gramy na litr, oprócz rzeczywistej objętościowej zawartości alkoholu – całkowita objętościowa zawartość alkoholu. <p>Informacje fakultatywne w przypadku przewozu luzem: w przypadku przewozu luzem win, o których mowa w pkt 1–9, 15 i 16 załącznika XIb do rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007, których opis handlowy powinien zawierać fakultatywne dane szczegółowe określone w art. 118z tego rozporządzenia, pod warunkiem że są one umieszczone na etykiecie lub planuje się umieszczenie ich na etykiecie.</p> <p>Ilość:</p> <ul style="list-style-type: none"> — dla produktów luzem – całkowita ilość netto, — dla produktów pakowanych – ilość pojemników zawierających produkt. 	<p>nr 17p</p> <p>nr 17.1</p> <p>nr 17g i o</p> <p>nr 17p</p> <p>nr 17d, e i f oraz 17.1</p>	<p>nr 8</p>
Poświadczenia: poświadczenie ChNP, poświadczenie ChOG lub certyfikacja wina ze wskazanym rokiem zbiorów lub odmianą (odmianami) winorośli: zob. art. 24 ust. 1 lit. b) oraz art. 31.	nr 17l	nr 14
Kategoria produktu winiarskiego	nr 17.2a	nr 8
Kod obszaru uprawy winorośli	nr 17.2b	
Kod czynności związanych z winem	nr 17.2.1a	
Certyfikat – kontrola wywozu, w stosownych przypadkach	nr 18	A
Data rozpoczęcia przewozu oraz, jeżeli wymagane jest to w państwie członkowskim, na terytorium którego rozpoczął się przewóz, godzina wysłania.	nr 18	nr 15
Pieczęć organu właściwego dla miejsca wysyłki dla dokumentów towarzyszących innym niż te, o których mowa w art. 24 ust. 1 lit. a) ppkt (i) (jeśli wymagana).	nr 18	nr 15

(1) System Wymiany Danych dotyczących Akcyzy."

ZAŁĄCZNIK II

„ZAŁĄCZNIK VIII

Specjalna pieczęć, o której mowa w art. 26 akapit pierwszy lit. c) ppkt (ii)

1. Godło państwa członkowskiego.
2. Właściwy organ lub służba właściwa miejscowo.
3. Uwierzytelnienie.

ZAŁĄCZNIK IX

Zapisy, o których mowa w art. 27 ust. 2

- w języku bułgarskim: ИЗВЕЧЕНО
- w języku hiszpańskim: EXPORTADO
- w języku czeskim: VYVEZENO
- w języku duńskim: »UDFØRSEL: EAD-nr.: ... af [dato]«
- w języku niemieckim: Ausgeführt: EAD Nr. ... vom [Datum]
- w języku estońskim: „Eksportitud: EAD nr ..., ... [kuupäev]”
- w języku greckim: ΕΞΑΧΘΕΝ
- w języku angielskim: “Exported: EAD No ... of [date]”
- w języku francuskim: “Exporté: EAD n° ... du [date]”
- w języku włoskim: “Esportato: DAE n. ... del [data]”
- w języku łotewskim: “Eksportēts: [datums] EAD Nr. ...”
- w języku litewskim: EKSPORTUOTA
- w języku węgierskim: »Exportálva: EAD sz.: ..., [dátum]«
- w języku maltańskim: “Esportat: EAD Nru ... ta’ [data]”
- w języku niderlandzkim: UITGEVOERD: UGD nr. ... van [datum]
- w języku polskim: WYWIEZIONO

- w języku portugalskim: EXPORTADO
 - w języku rumuńskim: EXPORTAT
 - w języku słowackim: VYVEZENÉ
 - w języku słoweńskim: IZVOŽENO
 - w języku fińskim: VIETY
 - w języku szwedzkim: EXPORTERAD"
-

ZAŁĄCZNIK III

ZAŁĄCZNIK IXa

A. Informacje, o których mowa w art. 31 ust. 2 i 3

Informacje, o których mowa w art. 31 ust. 2 i 3, muszą zawierać następujące elementy:

- a) w przypadku win posiadających ChNP: oświadczenie, że dokument towarzyszący jest równoważny z poświadczeniem chronionej nazwy pochodzenia, oraz numer rejestracji ChNP w »rejestrze E-Bacchus« utworzonym przez Komisję zgodnie z art. 18 rozporządzenia (WE) nr 607/2009;
- b) w przypadku win posiadających ChOG: oświadczenie, że dokument towarzyszący jest równoważny z poświadczeniem chronionego oznaczenia geograficznego, oraz numer rejestracji ChOG w »rejestrze E-Bacchus« utworzonym przez Komisję zgodnie z art. 18 rozporządzenia (WE) nr 607/2009;
- c) w przypadku win nieposiadających ChNP ani ChOG wprowadzanych do obrotu ze wskazaniem roku zbiorów: oświadczenie, że dokument towarzyszący jest równoważny z certyfikacją roku zbiorów, zgodnie z art. 118z rozporządzenia (WE) nr 1234/2007;
- d) w przypadku win nieposiadających ChNP ani ChOG wprowadzanych do obrotu ze wskazaniem odmiany (odmian) winorośli: oświadczenie, że dokument towarzyszący jest równoważny z certyfikacją odmiany (odmian) winorośli («wina szczepowego»), zgodnie z art. 118z rozporządzenia (WE) nr 1234/2007;
- e) w przypadku win nieposiadających ChNP ani ChOG wprowadzanych do obrotu ze wskazaniem roku zbiorów i odmiany (odmian) winorośli: oświadczenie, że dokument towarzyszący jest równoważny z certyfikacją roku zbiorów i odmiany (odmian) winorośli («wina szczepowego»), zgodnie z art. 118z rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

B. Adnotacje, o których mowa w art. 31 ust. 2 i 3

— w języku bułgarskim:

- a) за вината със ЗНП: „Настоящият документ удостоверява защитеното наименование за произход“, „№ [..., ...] в електронния регистър E-Bacchus“;
- b) за вината със ЗГУ: „Настоящият документ удостоверява защитеното географско указание“; „№ [..., ...] в електронния регистър E-Bacchus“;
- в) за вината без ЗНП или ЗГУ, продавани с обозначение на годината на производство: „Настоящият документ удостоверява годината на производство в съответствие с член 118щ от Регламент (ЕО) № 1234/2007“;
- г) за вината без ЗНП или ЗГУ, продавани с обозначение на винения сорт (винените сортове) лоза: „Настоящият документ удостоверява винения сорт (винените сортове) лоза („сортovo вино“) в съответствие с член 118щ от Регламент (ЕО) № 1234/2007“;
- д) за вината без ЗНП или ЗГУ, продавани с обозначение на годината на производство и обозначение на винения сорт (винените сортове) лоза: „Настоящият документ удостоверява годината на производство и винения сорт (винените сортове) лоза („сортovo вино“) в съответствие с член 118щ от Регламент (ЕО) № 1234/2007“.

— w języku hiszpańskim:

- a) Vinos con DOP: "El presente documento tiene valor de certificado de denominación de origen protegida", "Nº [..., ...] del registro E-Bacchus".
- b) Vinos con IGP: «El presente documento tiene valor de certificado de indicación geográfica protegida», «Nº [..., ...] del registro E-Bacchus».
- c) Vinos no amparados por una DOP ni una IGP comercializados con indicación del año de cosecha: "El presente documento tiene valor de certificación del año de cosecha, de conformidad con el artículo 118 septuagésimo del Reglamento (CE) nº 1234/2007".
- d) Vinos no amparados por una DOP ni una IGP comercializados con indicación de la variedad o las variedades de uva de vinificación: "El presente documento tiene valor de certificación de la variedad o las variedades de uvas de vinificación ('vino varietal'), de conformidad con el artículo 118 septuagésimo del Reglamento (CE) nº 1234/2007".
- e) Vinos no amparados por una DOP ni una IGP comercializados con indicación del año de cosecha y de la variedad o las variedades de uva de vinificación: "El presente documento tiene valor de certificación del año de cosecha y de la variedad o las variedades de uvas de vinificación ('vino varietal'), de conformidad con el artículo 118 septuagésimo del Reglamento (CE) nº 1234/2007".

— w języku czeskim:

- a) u vína s CHOP: „Tento doklad slouží jako osvědčení o chráněném označení původu“, „č. [..., ...] v registru E-Bacchus“;
- b) u vína s CHZO: „Tento doklad slouží jako osvědčení o chráněném zeměpisném označení“, „č. [..., ...] v registru E-Bacchus“;
- c) u vína bez CHOP nebo CHZO uváděného na trh s označením roku sklizně: „Tento doklad slouží jako certifikace roku sklizně podle článku 118z nařízení (ES) č. 1234/2007“;
- d) u vína bez CHOP nebo CHZO uváděného na trh s označením moštové odrůdy nebo moštových odrůd: „Tento doklad slouží jako certifikace moštové odrůdy nebo moštových odrůd („odručové víno“) podle článku 118z nařízení (ES) č. 1234/2007“;
- e) u vína bez CHOP nebo CHZO uváděného na trh s označením roku sklizně a s označením moštové odrůdy nebo moštových odrůd: „Tento doklad slouží jako certifikace roku sklizně a moštové odrůdy nebo moštových odrůd („odručové víno“) podle článku 118z nařízení (ES) č. 1234/2007“.

— w języku duńskim:

- a) for vine med BOB: »Dette dokument attesterer rigtigheden af den beskyttede oprindelsesbetegnelse«, »nr. [..., ...] i E-Bacchus-databasen«
- b) for vine med BGB: »Dette dokument attesterer rigtigheden af den beskyttede geografiske betegnelse«, »nr. [..., ...] i E-Bacchus-databasen«
- c) for vine uden BOB eller BGB, som markedsføres med angivelse af høstår: »Dette dokument attesterer rigtigheden af høståret, jf. artikel 118z i forordning (EF) nr. 1234/2007«
- d) for vine uden BOB eller BGB, som markedsføres med angivelse af den (eller de) anvendte druesort(er) til vinfremstilling: »Dette dokument attesterer rigtigheden af den (eller de) anvendte druesort(er) til vinfremstilling («enkeltdruevin»), jf. artikel 118z i forordning (EF) nr. 1234/2007«
- e) for vine uden BOB eller BGB, som markedsføres med angivelse af høstår og med angivelse af den (eller de) anvendte druesort(er) til vinfremstilling: »Dette dokument attesterer rigtigheden af høståret og den (eller de) anvendte druesort(er) til vinfremstilling («enkeltdruevin»), jf. artikel 118z i forordning (EF) nr. 1234/2007«.

— w języku niemieckim:

- a) für Weine mit g.U.: „Dieses Dokument gilt als Bescheinigung der geschützten Ursprungsbezeichnung“, „Nr. [..., ...] des E-Bacchus-Registers“
- b) für Weine mit g.g.A.: „Dieses Dokument gilt als Bescheinigung der geschützten geografischen Angabe“, „Nr. [..., ...] des E-Bacchus-Registers“
- c) für Weine ohne g.U. oder g.g.A., die mit Angabe des Erntejahres vermarktet werden: „Dieses Dokument gilt als Zertifizierungsnachweis des Erntejahres gemäß Artikel 118z der Verordnung (EG) Nr. 1234/2007“
- d) für Weine ohne g.U. oder g.g.A., die mit Angabe der Keltertraubensorte(n) vermarktet werden: „Dieses Dokument gilt als Zertifizierungsnachweis der Keltertraubensorte(n) („Rebsortenwein“) gemäß Artikel 118z der Verordnung (EG) Nr. 1234/2007“
- e) für Weine ohne g.U. oder g.g.A., die mit Angabe des Erntejahres und der Keltertraubensorte(n) vermarktet werden: „Dieses Dokument gilt als Zertifizierungsnachweis des Erntejahres und der Keltertraubensorte(n) („Rebsortenwein“) gemäß Artikel 118z der Verordnung (EG) Nr. 1234/2007“

— w języku estońskim:

- a) kaitstud päritolunimetusega veinide puhul: „Käesolev dokument toimib kaitstud päritolunimetust tõendava dokumendina“, „Registri E-Bacchus nr [..., ...]“;
- b) kaitstud geograafilise tähisega veinide puhul märges: „Käesolev dokument toimib kaitstud geograafilist tähist tõendava dokumendina“, „Registri E-Bacchus nr [..., ...]“;
- c) viinamarjade koristamise aastaga ilma kaitstud päritolunimetuse või kaitstud geograafilise tähiseta veinide puhul: „Käesolev dokument toimib määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikli 118z kohase viinamarjade koristamise aasta sertifikaadina“;
- d) veiniviinamarjasordi (-sortide) tähisega ilma kaitstud päritolunimetuse või kaitstud geograafilise tähiseta veinide puhul: „Käesolev dokument toimib määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikli 118z kohase veiniviinamarjasordi (-sortide) (nn sordiveinid *vin de cépage*) sertifikaadina“;
- e) viinamarjade koristamise aastaga ja veiniviinamarjasordi (-sortide) tähisega ilma kaitstud päritolunimetuse või kaitstud geograafilise tähiseta veinide puhul: „Käesolev dokument toimib määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikli 118z kohase viinamarjade koristamise aastat ja sordiveinide veiniviinamarjasorti (-sorte) (nn sordiveinid *vin de cépage*) sertifikaadina“

— w języku greckim:

- a) για τους οίνους με ΠΟΠ: «Το παρόν έγγραφο ισοδυναμεί με βεβαίωση προστατευόμενης ονομασίας προέλευσης», «Αριθ. [..., ...] του μητρώου E-Bacchus»
- β) για τους οίνους με ΠΓΕ: «Το παρόν έγγραφο ισοδυναμεί με βεβαίωση προστατευόμενης γεωγραφικής ένδειξης», «Αριθ. [..., ...] του μητρώου E-Bacchus»
- γ) για τους οίνους χωρίς ΠΟΠ ή ΠΓΕ που διατίθενται στην αγορά με ένδειξη του έτους συγκομιδής: «Το παρόν έγγραφο ισοδυναμεί με πιστοποίηση του έτους συγκομιδής, σύμφωνα με το άρθρο 118κθ του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1234/2007»
- δ) για τους οίνους χωρίς ΠΟΠ ή ΠΓΕ που διατίθενται στην αγορά με ένδειξη της (των) οινοποιήσιμης(-ων) ποικιλίας(-ιών) αμπέλου: «Το παρόν έγγραφο ισοδυναμεί με πιστοποίηση της (των) οινοποιήσιμης(-ων) ποικιλίας(-ιών) αμπέλου («μονοποικιλιακός οίνος»), σύμφωνα με το άρθρο 118κθ του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1234/2007».
- ε) για τους οίνους χωρίς ΠΟΠ ή ΠΓΕ που διατίθενται στην αγορά με ένδειξη του έτους συγκομιδής και με ένδειξη της (των) οινοποιήσιμης(-ων) ποικιλίας(-ιών) αμπέλου: Το παρόν έγγραφο ισοδυναμεί με πιστοποίηση του έτους συγκομιδής και της (των) οινοποιήσιμης(-ων) ποικιλίας(-ιών) αμπέλου («μονοποικιλιακός οίνος»), σύμφωνα με το άρθρο 118κθ του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1234/2007.

— w języku angielskim:

- (a) for wines with a PDO: "This document certifies the protected designation of origin", "No [..., ...] of the E-Bacchus register";
- (b) for wines with a PGI: "This document certifies the protected geographical indication", "No [..., ...] of the E-Bacchus register";
- (c) for wines not covered by a PDO or PGI marketed with the indication of the vintage year: "This document certifies the vintage year, in accordance with Article 118z of Regulation (EC) No 1234/2007";
- (d) for wines not covered by a PDO or PGI marketed with the indication of the wine-grape variety(ies): "This document certifies the wine-grape variety(ies) ('varietal wines'), in accordance with Article 118z of Regulation (EC) No 1234/2007";
- (e) for wines not covered by a PDO or PGI marketed with the indication of the vintage year and the wine-grape variety(ies): "This document certifies the vintage year and the wine-grape variety(ies) ('varietal wines'), in accordance with Article 118z of Regulation (EC) No 1234/2007".

— w języku francuskim:

- a) pour les vins avec AOP: "Le présent document vaut attestation d'appellation d'origine protégée", "N° [..., ...] du registre E-Bacchus."
- b) pour les vins avec IGP: "Le présent document vaut attestation d'indication géographique protégée.", "N° [..., ...] du registre E-Bacchus."
- c) pour les vins ne bénéficiant pas d'une AOP ou d'une IGP commercialisés avec indication de l'année de récolte: "Le présent document vaut certification de l'année de récolte, conformément à l'article 118 septvicies du règlement (CE) n° 1234/2007."
- d) pour les vins ne bénéficiant pas d'une AOP ou d'une IGP commercialisés avec l'indication de la (des) variété(s) à raisins de cuve: "Le présent document vaut certification de la (des) variété(s) à raisins de cuve ('vin de cépage'), conformément à l'article 118 septvicies du règlement (CE) n° 1234/2007."
- e) pour les vins ne bénéficiant pas d'une AOP ou d'une IGP commercialisés avec indication de l'année de récolte et l'indication de la (des) variété(s) à raisins de cuve: "Le présent document vaut certification de l'année de récolte et la (des) variété(s) à raisins de cuve ('vin de cépage'), conformément à l'article 118 septvicies du règlement (CE) n° 1234/2007."

— w języku włoskim:

- a) per i vini DOP: "Il presente documento vale quale attestato di denominazione di origine protetta", "N. [..., ...] del registro E-Bacchus"
- b) per i vini IGP: "Il presente documento vale quale attestato di indicazione geografica protetta", "N. [..., ...] del registro E-Bacchus"
- c) per i vini senza DOP e senza IGP commercializzati con indicazione dell'annata di raccolta: "Il presente documento vale quale certificazione dell'annata di raccolta, a norma dell'articolo 118 septvicies del regolamento (CE) n. 1234/2007"
- d) per i vini senza DOP e senza IGP commercializzati con indicazione della (delle) varietà di uve da vino: "Il presente documento vale quale certificazione della (delle) varietà di uve da vino ('vino varietale'), a norma dell'articolo 118 septvicies del regolamento (CE) n. 1234/2007"

- e) per i vini senza DOP e senza IGP commercializzati con indicazione dell'annata di raccolta e con indicazione della (delle) varietà di uve da vino: "Il presente documento vale quale certificazione dell'annata di raccolta e della (delle) varietà di uve da vino (vino varietale), a norma dell'articolo 118 septuagesimo del regolamento (CE) n. 1234/2007"
- w języku łotewskim:
- a) vīniem ar ACVN: "Šo dokumentu uzskata par apliecinājumu aizsargātam cilmes vietas nosaukumam", "Nr. [..., ...] E-Bacchus reģistrā";
- b) vīniem ar AĢIN: "Šo dokumentu uzskata par apliecinājumu aizsargātai ģeogrāfiskās izcelsmes norādei", "Nr. [..., ...] E-Bacchus reģistrā";
- c) vīniem, uz kuriem neattiecas ACVN vai AĢIN un kurus tirgo ar ražas gada norādi: "Šo dokumentu uzskata par sertifikātu ražas gadam saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1234/2007 118.z pantu";
- d) vīniem, uz kuriem neattiecas ACVN vai AĢIN un kurus tirgo ar norādi par vīna vīnogu šķirni(-ēm): "Šo dokumentu uzskata par sertifikātu vīna ("šķirnes vīna") vīnogu šķirnei(-ēm) saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1234/2007 118.z pantu";
- e) vīniem, uz kuriem neattiecas ACVN vai AĢIN un kurus tirgo ar ražas gada norādi un norādi par vīna vīnogu šķirni(-ēm): "Šo dokumentu uzskata par sertifikātu ražas gadam un vīna ("šķirnes vīna") vīnogu šķirnei(-ēm) saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1234/2007 118.z pantu".
- w języku litewskim:
- a) vynams, kuriems suteikta SKVN: „Šiuo dokumentu patvirtinama saugoma kilmės vietos nuoroda“, „E-Bacchus“ registro Nr. [..., ...]
- b) vynams, kuriems suteikta SGN: „Šiuo dokumentu patvirtinama saugoma geografinė nuoroda“, „E-Bacchus“ registro Nr. [..., ...]
- c) vynams, kuriems nesuteikta SKVN nei SGN, kurių derliaus metai nurodomi: „Šiuo dokumentu patvirtinami derliaus metai pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 1234/2007 118z straipsnį“
- d) vynams, kuriems nesuteikta SKVN nei SGN, su naudotos vynuogių veislės pavadinimo nuoroda: „Šiuo dokumentu patvirtinama naudotos vynuogių veislės („rūšinio vyno“) pavadinimo nuoroda pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 1234/2007 118z straipsnį“.
- e) vynams, kuriems nesuteikta SKVN nei SGN, kuris parduodamas su nurodytais derliaus metais ir su nurodytais rūšinių vynu su naudotos vynuogių veislės pavadinimais: „Šiuo dokumentu patvirtinami derliaus metai ir naudotos vynuogių veislės („rūšinio vyno“) pavadinimo (-ų) nuoroda pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 1234/2007 118z straipsnį“.
- w języku węgierskim:
- a) az oltalom alatt álló eredetmegjelöléssel (OEM) ellátott borok esetében: »Ez az okmány az oltalom alatt álló eredetmegjelölést tanúsító okmánynak minősül«, »Nyilvántartási szám az E-Bacchus nyilvántartásban: [..., ...];«
- b) az oltalom alatt álló földrajzi jelzéssel (OFJ) ellátott borok esetében: »Ez az okmány az oltalom alatt álló földrajzi jelzést tanúsító okmánynak minősül«, »Nyilvántartási szám az E-Bacchus nyilvántartásban: [..., ...];«
- c) az oltalom alatt álló eredetmegjelöléssel, illetve oltalom alatt álló földrajzi jelzéssel nem rendelkező, a szüret évének feltüntetésével forgalmazott borok esetében: »Ez az okmány a szüret évét igazoló okmánynak minősül az 1234/2007/EK rendelet 118z. cikkének megfelelően«;
- d) az oltalom alatt álló eredetmegjelöléssel, illetve oltalom alatt álló földrajzi jelzéssel nem rendelkező, a borszőlőfajta (borszőlőfajták) feltüntetésével forgalmazott fajtaborok esetében: »Ez az okmány a borszőlőfajta vagy borszőlőfajtákat (fajtabor) igazoló okmánynak minősül az 1234/2007/EK rendelet 118z. cikkének megfelelően«;
- e) az oltalom alatt álló eredetmegjelöléssel, illetve oltalom alatt álló földrajzi jelzéssel nem rendelkező, a szüret évének és a borszőlőfajta(k)nak a feltüntetésével forgalmazott borok esetében: »Ez az okmány a szüret évét és a borszőlőfajta vagy borszőlőfajtákat (fajtabor) igazoló okmánynak minősül az 1234/2007/EK rendelet 118z. cikkének megfelelően«.
- w języku maltańskim:
- (a) għall-inbejjed DPO: "Dan id-dokument jghodd bhala attestazzjoni tad-Denominazzjoni Protetta tal-Origini", "Nru [..., ...] tar-reġistru E-Bacchus"
- (b) għall-inbejjed IĠP: "Dan id-dokument jghodd bhala attestazzjoni tal-Indikazzjoni Ġeografika Protetta", "Nru [..., ...] tar-reġistru E-Bacchus"
- (c) għall-inbejjed bla DPO jew IĠP, ikkummerċjalizzati bl-indikazzjoni tas-sena tal-hsad: "Dan id-dokument jghodd bhala ċertifikazzjoni tas-sena tal-hsad, skont l-Artikolu 118f tar-Regolament (KE) Nru 1234/2007"
- (d) għall-inbejjed bla DPO jew IĠP, ikkummerċjalizzati bl-indikazzjoni tal-varjetà(jiet) tal-gheneb: "Dan id-dokument jghodd bhala ċertifikazzjoni tal-varjetà(jiet) tal-gheneb, skont l-Artikolu 118f tar-Regolament (KE) Nru 1234/2007"

- (e) għall-inbejjeġ bla DPO jew IĠP, ikkummerċjalizzati bl-indikazzjoni tas-sena tal-hsad kif ukoll tal-varjetà(jiet) tal-gheneb: "Dan id-dokument jgħodd bhala ċertifikazzjoni tas-sena tal-hsad u tal-varjetà(jiet) tal-gheneb, skont l-Artikolu 118f tar-Regolament (KE) Nru 1234/2007".
- w *języku niderlandzkim*:
- a) voor wijnen met een BOB: „Dit document geldt als bevestiging van een beschermde oorsprongsbenaming”, „Nr. [..., ...] van het e-Bacchusregister”
- b) voor wijnen met een BGA: „Dit document geldt als bevestiging van een beschermde geografische aanduiding”; „Nr. [..., ...] van het e-Bacchusregister”
- c) voor wijnen zonder BOB of BGA die in de handel worden gebracht met vermelding van het oogstjaar: „Dit document geldt als certificatie van het oogstjaar, overeenkomstig artikel 118 septvicies van Verordening (EG) nr. 1234/2007”
- d) voor wijnen zonder BOB of BGA die in de handel worden gebracht met vermelding van het wijndruivenras of de wijndruivenrassen: „Dit document geldt als certificatie van het wijndruivenras of de wijndruivenrassen („cépage-wijn”), overeenkomstig artikel 118 septvicies van Verordening (EG) nr. 1234/2007”
- e) voor wijnen zonder BOB of BGA die in de handel worden gebracht met vermelding van het oogstjaar en van het wijndruivenras of de wijndruivenrassen: „Dit document geldt als certificatie van het oogstjaar en van het wijndruivenras of de wijndruivenrassen („cépagewijn”), overeenkomstig artikel 118 septvicies van Verordening (EG) nr. 1234/2007”
- w *języku polskim*:
- a) w przypadku win posiadających ChNP: »Niniejszy dokument jest równoważny z poświadczeniem chronionej nazwy pochodzenia«, »Nr [..., ...] w rejestrze E-Bacchus«
- b) w przypadku win posiadających ChOG: »Niniejszy dokument jest równoważny z poświadczeniem chronionego oznaczenia geograficznego«: »Nr [..., ...] w rejestrze E-Bacchus«
- c) w przypadku win posiadających wskazanie roku zbiorów: »Niniejszy dokument jest równoważny z certyfikacją roku zbiorów, zgodnie z art. 118z rozporządzenia (WE) nr 1234/2007«
- d) w przypadku win szczepowych ze wskazaniem odmiany (odmian) winorośli: »Niniejszy dokument jest równoważny z certyfikacją odmiany (odmian) winorośli (wino szczepowe), zgodnie z art. 118z rozporządzenia (WE) nr 1234/2007«
- e) w przypadku win nieposiadających ChNP i ChOG wprowadzanych do obrotu ze wskazaniem roku zbiorów i odmiany (odmian) winorośli: »Niniejszy dokument jest równoważny z certyfikacją roku zbiorów i odmiany (odmian) winorośli (wino szczepowe), zgodnie z art. 118z rozporządzenia (WE) nr 1234/2007«
- w *języku portugalskim*:
- a) Relativamente aos vinhos com DOP: «Le présent document vaut attestation d'appellation d'origine protégée», «N.º [..., ...] du registre E-Bacchus»;
- b) Relativamente aos vinhos com IGP: «Le présent document vaut attestation d'indication géographique protégée», «N.º [..., ...] du registre E-Bacchus»;
- c) Relativamente aos vinhos sem DOP nem IGP comercializados com indicação do ano de colheita: «Le présent document vaut certification de l'année de récolte, conformément à l'article 118 septvicies du règlement (CE) n.º 1234/2007»;
- d) Relativamente aos vinhos sem DOP nem IGP comercializados com indicação das castas de uva de vinho: «Le présent document vaut certification de la (des) variété(s) à raisins de cuve («vin de cépage»), conformément à l'article 118 septvicies du règlement (CE) n.º 1234/2007»;
- e) Relativamente aos vinhos sem DOP nem IGP comercializados com indicação do ano de colheita e das castas de uva de vinho: «Le présent document vaut certification de l'année de récolte et la (des) variété(s) à raisins de cuve («vin de cépage»), conformément à l'article 118 septvicies du règlement (CE) n.º 1234/2007».
- w *języku rumuńskim*:
- (a) pentru vinurile cu DOP: «Prezentul document reprezintă certificarea denumirii de origine protejate», «Nr. [..., ...] din registrul E-Bacchus»;
- (b) pentru vinurile cu IGP: «Prezentul document reprezintă certificarea indicației geografice protejate», «Nr. [..., ...] din registrul E-Bacchus»;
- (c) pentru vinurile fără DOP sau IGP, comercializate cu mențiunea anului de recoltă: «Prezentul document reprezintă certificarea anului de recoltă, în conformitate cu articolul 118z din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007»;

- (d) pentru vinurile fără DOP sau IGP, comercializate cu mențiunea soiului (soiurilor) de struguri de vinificație: «Prezentul document reprezintă certificarea soiului (soiurilor) de struguri de vinificație („vin de soiuri”), în conformitate cu articolul 118z din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007»;
- (e) pentru vinurile fără DOP sau IGP, comercializate cu mențiunea anului de recoltă și cu mențiunea soiului (soiurilor) de struguri de vinificație: «Prezentul document reprezintă certificarea anului de recoltă și a soiului (soiurilor) de struguri de vinificație („vin de soiuri”), în conformitate cu articolul 118z din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007»;
- w języku słowackim:
- a) pre vína s CHOP: ‚Tento doklad osvedčuje chránené označenie pôvodu‘, ‚č. [..., ...] v registri E-Bacchus‘;
- b) pre vína s CHZO: ‚Tento doklad osvedčuje chránené zemepisné označenie‘; ‚č. [..., ...] v registri E-Bacchus‘;
- c) pre vína bez CHOP alebo CHZO uvádzané na trh s označením ročníka zberu: ‚Tento doklad predstavuje certifikáciu ročníka zberu, v súlade s článkom 118z nariadenia (ES) č. 1234/2007‘;
- d) pre vína bez CHOP alebo CHZO uvádzané na trh s označením odrody (odrod) muštového hrozna: ‚Tento doklad predstavuje certifikáciu odrody(odrod) muštového hrozna (‚odrodové víno‘), v súlade s článkom 118z nariadenia (ES) č. 1234/2007‘;
- e) pre vína bez CHOP alebo CHZO uvádzané na trh s označením ročníka zberu a odrody (odrod) muštového hrozna: ‚Tento doklad predstavuje certifikáciu odrody(odrod) muštového hrozna (‚odrodové víno‘), v súlade s článkom 118z nariadenia (ES) č. 1234/2007‘.
- w języku słoweńskim:
- (a) za vina z ZOP: „Ta dokument potrjuje zaščiteno označbo porekla“, „Št. [..., ...] v registru E-Bacchus“
- (b) za vina z ZGO: „Ta dokument potrjuje zaščiteno geografsko označbo“, „Št. [..., ...] v registru E-Bacchus“
- (c) za vina brez ZOP ali ZGO, ki se tržijo z navedbo letnika trgatve: „Ta dokument potrjuje certificiranje letnika trgatve v skladu s členom 118z Uredbe (ES) št. 1234/2007“
- (d) za vina brez ZOP ali ZGO, ki se tržijo z navedbo sort(-e) vinske trte: „Ta dokument potrjuje certificiranje sort(-e) vinske trte (‚sortno vino‘) v skladu s členom 118z Uredbe (ES) št. 1234/2007“
- (e) za vina brez ZOP ali ZGO, ki se tržijo z navedbo letnika trgatve in navedbo sort(-e) vinske trte: „Ta dokument potrjuje certificiranje letnika trgatve in sort(-e) vinske trte (‚sortno vino‘) v skladu s členom 118z Uredbe (ES) št. 1234/2007“
- w języku fińskim:
- a) SAN-viinit: ”Tämä asiakirja todistaa suojatun alkuperänimityksen.”, ”Numero [...] E-Bacchus-rekisterissä”
- b) SMM-viinit: ”Tämä asiakirja todistaa suojatun maantieteellisen merkinnän.”, ”Numero [...] E-Bacchus-rekisterissä”
- c) viinit, joilla ei ole SAN-/SMM-merkintää ja jotka pidetään kaupan satovuotta koskevalla merkinnällä varustettuina: ”Tämä asiakirja todistaa satovuoden sertifioinnin asetuksen (EY) N:o 1234/2007 118 z artiklan mukaisesti.”
- d) viinit, joilla ei ole SAN-/SMM-merkintää ja jotka pidetään kaupan rypälälajiketta koskevalla merkinnällä varustettuina: ”Tämä asiakirja todistaa rypälälajikkeen/rypälälajikkeiden sertifioinnin (”rypälälajikeviinit”) asetuksen (EY) N:o 1234/2007 118 z artiklan mukaisesti.”
- e) viinit, joilla ei ole SAN-/SMM-merkintää ja jotka pidetään kaupan satovuotta ja rypälälajiketta koskevalla merkinnällä varustettuina: ”Tämä asiakirja todistaa satovuoden ja rypälälajikkeen/rypälälajikkeiden sertifioinnin (”rypälälajikeviinit”) asetuksen (EY) N:o 1234/2007 118 z artiklan mukaisesti.”
- w języku szwedzkim:
- a) För vin med SUB: ”Detta dokument gäller som attestering för den skyddade ursprungsbeteckningen xxx med nr [..., ...] i E-Bacchus-registret.”
- b) För vin med SGB: ”Detta dokument gäller som attestering för den skyddade geografiska beteckningen xxx med nr [..., ...] i E-Bacchus-registret.”
- c) För vin som inte omfattas av SUB eller SGB och som saluförs med uppgift om skördeår: ”Detta dokument gäller som intyg för skördeåret i enlighet med artikel 118z i förordning (EG) nr 1234/2007.”
- d) För vin som inte omfattas av SUB eller SGB och som saluförs med uppgift om druvsort eller druvsorter: ”Detta dokument gäller som intyg för druvsorten eller druvsorterna i enlighet med artikel 118z i förordning (EG) nr 1234/2007.”
- e) För vin som inte omfattas av SUB eller SGB och som saluförs med uppgift om skördeår eller med uppgift om druvsort eller druvsorter: ”Detta dokument gäller som intyg för skördeåret eller för druvsorten eller druvsorterna i enlighet med artikel 118z i förordning (EG) nr 1234/2007.”

ZAŁĄCZNIK IXb

Szczegółowe zasady dotyczące przekazywania i udostępniania wzorów i metod, o których mowa w art. 50 ust. 5

Modele, o których mowa w art. 49 ust. 4, są ogólnie dostępne w elektronicznej bazie danych »E-Bacchus« sporządzonej przez Komisję za pomocą systemów informatycznych:

<http://ec.europa.eu/agriculture/markets/wine/e-bacchus/>

W celu uzyskania informacji na temat szczegółowych zasad dostępu do systemów informatycznych, przesyłania informacji i ich udostępniania, organy i osoby, których dotyczy niniejsze rozporządzenie, zwracają się do Komisji na następujący adres:

Funkcyjna skrzynka pocztowa: AGRI-CONTACT-EBACCHUS@ec.europa.eu

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 315/2012

z dnia 12 kwietnia 2012 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 606/2009 ustanawiające niektóre szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 479/2008 w odniesieniu do kategorii produktów winiarskich, praktyk enologicznych i obowiązujących ograniczeń

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 121 akapit trzeci i czwarty,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 606/2009 ⁽²⁾ dozwolone praktyki enologiczne są ustalone w załączniku I do wymienionego rozporządzenia. Międzynarodowa Organizacja ds. Winorośli i Wina (OIV) zmieniła warunki stosowania niektórych praktyk enologicznych, które są zresztą już dopuszczone w Unii. W celu spełnienia obowiązujących norm międzynarodowych w tej dziedzinie oraz stworzenia unijnym producentom możliwości oferowanych producentom z państw trzecich należy zezwolić w Unii na zmianę stosowania tych praktyk enologicznych zgodnie z warunkami stosowania określonymi przez OIV.
- (2) Rozporządzenie (WE) nr 606/2009 zezwala na wykorzystywanie kopolimerów poliwinylimidazolu — poliwinylolopyrrolidonu (PVI/PVP), aby ograniczyć zawartość miedzi, żelaza i metali ciężkich na warunkach zgodnych z wymogami Międzynarodowego kodeksu praktyk enologicznych opublikowanego przez Międzynarodową Organizację ds. Winorośli i Wina, w szczególności w zakresie maksymalnej zawartości monomerów. Ponieważ takie zalecenia nie zostały jeszcze przyjęte przez OIV, w trosce o zachowanie jasności prawnej należy usunąć tę praktykę z załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 606/2009.
- (3) Rozporządzenie (WE) nr 606/2009 zezwala na wykorzystanie chitozanu i chityny glukanowej pochodzenia grzybowego. Produkty te są obecnie wytwarzane w Unii wyłącznie z grzyba *Aspergillus niger*. Jednak, ponieważ wspomniane produkty są dopuszczone przez OIV, a Międzynarodowy kodeks praktyk enologicznych przez nią opublikowany precyzuje, że pochodzą one z grzyba *Aspergillus niger*, należy wprowadzić to doprecyzowanie do rozporządzenia (WE) nr 606/2009.

(4) Wina objęte chronioną nazwą pochodzenia „Douro” i chronionym oznaczeniem geograficznym „Duriense”, którym towarzyszy określenie „colheita tardia”, odstępują od maksymalnej zawartości dwutlenku siarki. Portugalia wystąpiła z wnioskiem, aby każde wino portugalskie posiadające te same właściwości co wspomniane wina i które ma prawo być objęte chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym, któremu towarzyszy określenie „colheita tardia”, korzystało z tego odstępstwa. W odniesieniu do tych win należy zezwolić na maksymalną zawartość dwutlenku siarki wynoszącą 400 miligramów na litr.

(5) Ponieważ specyficzne określenie tradycyjne „vino generoso” nie ma już zastosowania wyłącznie do win likierowych, należy przyjąć przepis dotyczący stosowania tego określenia, o którym mowa w pkt 8 część B załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 606/2009.

(6) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 606/2009.

(7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu regulacyjnego ustanowionego na mocy art. 195 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 606/2009 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w załączniku I A wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia;
- b) w załączniku I B wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia;
- c) w załączniku III wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem III do niniejszego rozporządzenia;

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 193 z 24.7.2009, s. 1.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 kwietnia 2012 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

W załączniku I A do rozporządzenia (WE) nr 606/2009 wprowadza się następujące zmiany:

1) w tabeli wprowadza się następujące zmiany:

a) wiersz 10 kolumna pierwsza tiret dziesiąte i jedenaste otrzymują brzmienie:

- „— chitozan pochodzący z *Aspergillus niger*,
- chityna glukanowa pochodząca z *Aspergillus niger*.”;

b) wiersz 31 kolumna trzecia otrzymuje brzmienie:

„Przy limicie stosowania do 1 g/hl oraz pod warunkiem że zawartość miedzi w poddawanym obróbce produkcie nie przekracza 1 mg/l, z wyjątkiem win likierowych otrzymywanych z moszczu winogronowego z winogron niesfermentowanych lub nieznacznie sfermentowanych, dla których zawartość miedzi nie może przekraczać 2 mg/l.”;

c) skreśla się wiersz 41;

d) wiersz 44 kolumna pierwsza otrzymuje brzmienie:

„Obróbka za pomocą chitozanu pochodzącego z *Aspergillus niger*”;

e) wiersz 45 kolumna pierwsza otrzymuje brzmienie:

„Obróbka za pomocą chityny glukanowej pochodzącej z *Aspergillus niger*”;

2) dodatek 6 otrzymuje brzmienie:

„Dodatek 6

Wymogi dotyczące dwuwęglanu dimetylu**OBSZAR ZASTOSOWAŃ**

Dwuwęglan dimetylu może być dodany do wina dla osiągnięcia następującego celu/kilku następujących celów:

- a) zagwarantowania stabilizacji mikrobiologicznej wina butelkowanego zawierającego cukry ulegające fermentacji;
- b) zapobiegania rozwojowi niepożądanych drożdży lub bakterii mlekowych;
- c) zablokowania fermentacji win słodkich, półsłodkich i półwytrawnych.

WYMOGI

- Dla celu a) – dodanie dwuwęglanu dimetylu powinno nastąpić na krótko przed butelkowaniem,
- wykorzystany produkt musi spełniać kryteria czystości ustanowione w dyrektywie 2008/84/WE,
- zabieg ten należy odnotować w rejestrze określonym w art. 185c ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.”;

3) skreśla się dodatek 11;

4) w dodatku 12 część „**Wymogi**”, pkt 1 tiret pierwsze otrzymuje brzmienie:

„— Wino może zostać wcześniej poddane procesowi chłodzenia.”;

5) w dodatku 13 tytuł otrzymuje brzmienie:

„Wymogi dotyczące obróbki win za pomocą chitozanu pochodzącego z *Aspergillus niger* oraz obróbki win za pomocą chityny glukanowej pochodzącej z *Aspergillus niger*.”.

ZAŁĄCZNIK II

W załączniku I B do rozporządzenia (WE) nr 606/2009 część A pkt 2 lit. e) tiret dziewiąte otrzymuje brzmienie:

„— winach pochodzących z Portugalii objętych chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym, jak również określeniem »colheita tardia«.

ZAŁĄCZNIK III

W załączniku III część B pkt 8 akapit pierwszy, zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„Specyficzne tradycyjne określenie »vino generoso« jest zastrzeżone, w przypadku win likierowych, dla wytrawnych win likierowych objętych chronioną nazwą pochodzenia, dojrzewających częściowo lub całkowicie pod warstwą drożdży kożuchujących:”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 316/2012**z dnia 12 kwietnia 2012 r.****zmieniające po raz 168. rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z siecią Al-Kaida**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 z dnia 27 maja 2002 r. wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z siecią Al-Kaida ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 1 lit. a) i art. 7a ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002 zawiera wykaz osób, grup i podmiotów, których fundusze oraz zasoby gospodarcze podlegają zamrożeniu na mocy tego rozporządzenia.
- (2) W dniu 20 marca 2012 r. Komitet Sankcji przy Radzie Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych zdecydował się zmienić niektóre wpisy w wykazie osób, grup i podmiotów, w odniesieniu do których należy stosować zamrożenie funduszy i zasobów gospodarczych. W dniu 2 kwietnia 2012 r. podjął on decyzję o wykreśleniu jednego nazwiska z wykazu po rozpat-

rzeniu złożonego przez tę osobę wniosku o skreślenie jej nazwiska z wykazu oraz szczegółowego sprawozdania Rzecznika Praw Obywatelskich, sporządzonego zgodnie z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ 1904(2009).

- (3) Należy zatem wprowadzić odpowiednie zmiany do załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002.
- (4) W celu zapewnienia skuteczności środków ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu powinno ono wejść w życie w trybie natychmiastowym,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002 zostaje zmieniony zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 kwietnia 2012 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,**Szef Służby ds. Instrumentów Polityki Zagranicznej*⁽¹⁾ Dz.U. L 139 z 29.5.2002, s. 9.

ZAŁĄCZNIK

W załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002 wprowadza się następujące zmiany:

- (1) w tytule „Osoby fizyczne” wykreśla się następujący wpis:

„Mondher Ben Mohsen Ben Ali Al-Baazaoui (*alias* a) Manza Mondher, b) Hanza Mondher, c) Al Yamani Noman, d) Hamza, e) Abdellah). Adres: 17 Boulevard Soustre, 04000 Digne-les-Bains, Francja. Data urodzenia: a) 18.3.1967 r., b) 18.8.1968 r., 28.5.1961 r. Miejsce urodzenia: Kairouan, Tunezja. Obywatelstwo: tunezyjskie. Numer paszportu: K602878 (tunezyjski paszport wydany dnia 5.11.1993 r., utracił ważność dnia 9.6.2001 r.). Dodatkowe informacje: poddany ekstradycji do Francji w dniu 4.9.2003 r. Data wyznaczenia, o której mowa w art. 2a ust. 4 lit. b): 25.6.2003 r.”;

- (2) wpis „Al-Qaida (*alias* a) The Base, b) Al Qaeda, c) Islamic Salvation Foundation, d) The Group for the Preservation of the Holy Sites, e) The Islamic Army for the Liberation of Holy Places, f) The World Islamic Front for Jihad Against Jews and Crusaders, g) Sieć Osamy Bin Ladena, h) Organizacja Osamy Bin Ladena, i) Al Qa'ida, j) Islamic Army). Data wyznaczenia, o której mowa w art. 2a ust. 4 lit. b): 6.10.2001 r.” w tytule „Osoby prawne, grupy i podmioty” otrzymuje brzmienie:

Al-Qaida (*alias* a) „The Base”, b) Al Qaeda, c) Islamic Salvation Foundation, d) The Group for the Preservation of the Holy Sites, e) The Islamic Army for the Liberation of Holy Places, f) The World Islamic Front for Jihad Against Jews and Crusaders, g) Sieć Osamy Bin Ladena, h) Organizacja Osamy Bin Ladena, i) Al Qa'ida, j) Al Qa'ida/Islamic Army). Dodatkowe informacje: Poprzednio wpisana do wykazu jako Al Qa'ida/Islamic Army. Data wyznaczenia, o której mowa w art. 2a ust. 4 lit. b): 6.10.2001 r.”;

- (3) wpis „Wafa Humanitarian Organisation (*alias* Al Wafa, Organizacja al Wafa, Wafa Al-Igatha Al-Islamia) Jordan house nr 125, Street 54, Phase II. Hayatabad, Peszawar, Pakistan; biura w Arabii Saudyjskiej, Kuwejcie oraz w Zjednoczonych Emiratach Arabskich” w tytule „Osoby prawne, grupy i podmioty” otrzymuje brzmienie:

„Wafa Humanitarian Organisation (*alias* a) Al Wafa, b) Al Wafa Organisation, c) Wafa Al-Igatha Al-Islamia). Adres: a) Jordan house No 125, Street 54, Phase II. Hayatabad, Peszawar, Pakistan (w momencie włączenia do wykazu); b) Arabia Saudyjska (w momencie włączenia do wykazu); c) Kuwejt (w momencie włączenia do wykazu); d) Zjednoczone Emiraty Arabskie (w momencie włączenia do wykazu); e) Afganistan (w momencie włączenia do wykazu). Dodatkowe informacje: w 2001 r. siedziba główna w Kandaharze, Afganistan. Data wyznaczenia, o której mowa w art. 2a ust. 4 lit. b): 6.10.2001 r.”;

- (4) wpis „RABITA TRUST, Room 9A, drugie piętro, Wahdat Road, Education Town, Lahore, Pakistan; Wares Colony, Lahore, Pakistan” w tytule „Osoby prawne, grupy i podmioty” otrzymuje brzmienie:

„Rabita Trust. Adres: a) Room 9A, Second Floor, Wahdat Road, Education Town, Lahore, Pakistan; b) Wares Colony, Lahore, Pakistan (w momencie włączenia do wykazu). Data wyznaczenia, o której mowa w art. 2a ust. 4 lit. b): 17.10.2001 r.”;

- (5) wpis „Al-Haramain Foundation (Indonezja) (*alias* Yayasan Al-Manahil-Indonesia), Jalan Laut Sulawesi Block DII/4, Kavling Angkatan Laut Duren Sawit, Jakarta Timur 13440, Indonezja. Inne informacje: telefon 021-86611265 i 021-86611266; faks: 021-8620174.” w tytule „Osoby prawne, grupy i podmioty” otrzymuje brzmienie:

„Fundacja Al-Haramain (Indonezja) (*alias* Yayasan Al-Manahil-Indonesia). Adres: Jalan Laut Sulawesi Block DII/4, Kavling Angkatan Laut Duren Sawit, Jakarta Timur 13440, Indonezja (w momencie włączenia do wykazu). Dodatkowe informacje: a) tel. 021-86611265 oraz 021-86611266; b) faks: 021-8620174. Data wyznaczenia, o której mowa w art. 2a ust. 4 lit. b): 26.1.2004 r.”;

- (6) wpis „Fundacja Al-Haramain (Pakistan), House No 279, Nazimuddin Road, F-10/1, Islamabad, Pakistan;” w tytule „Osoby prawne, grupy i podmioty” otrzymuje brzmienie:

„Fundacja Al-Haramain (Pakistan). Adres: House No 279, Nazimuddin Road, F-10/1, Islamabad, Pakistan (w momencie włączenia do wykazu). Data wyznaczenia, o której mowa w art. 2a ust. 4 lit. b): 26.1.2004 r.”;

- (7) wpis „Fundacja Al-Haramayn (Kenia), a) Nairobi, Kenia, b) Garissa, Kenia, c) Dadaab, Kenia;” w tytule „Osoby prawne, grupy i podmioty” otrzymuje brzmienie:

„Fundacja Al-Haramayn (Kenia). Adres: a) Nairobi, Kenia (w momencie włączenia do wykazu); b) Garissa, Kenia (w momencie włączenia do wykazu); c) Dadaab, Kenia (w momencie włączenia do wykazu). Data wyznaczenia, o której mowa w art. 2a ust. 4 lit. b): 26.1.2004 r.”;

- (8) wpis „Fundacja Al-Haramayn (Tanzania), a) PO box 3616, Dar es Salaam, Tanzania, b) Tanga, c) Singida;” w tytule „Osoby prawne, grupy i podmioty” otrzymuje brzmienie:

„Fundacja Al-Haramayn (Tanzania). Adres: a) PO box 3616, Dar es Salaam, Tanzania (w momencie włączenia do wykazu), b) Tanga (w momencie włączenia do wykazu); c) Singida (w momencie włączenia do wykazu); Data wyznaczenia, o której mowa w art. 2a ust. 4 lit. b): 26.1.2004 r.”;

- (9) wpis „Al-Haramain (oddział Afganistan). Adres: Afganistan.” w tytule „Osoby prawne, grupy i podmioty” otrzymuje brzmienie:

„Al-Haramain (oddział Afganistan). Adres: Afganistan (w momencie włączenia do wykazu). Data wyznaczenia, o której mowa w art. 2a ust. 4 lit. b): 6.7.2004 r.”;

- (10) wpis „Al-Haramain (oddział Albania). Adres: Irfan Tomini Street 58, Tirana, Albania.” w tytule „Osoby prawne, grupy i podmioty” otrzymuje brzmienie:

„Al-Haramain (oddział Albania). Adres: Irfan Tomini Street 58, Tirana, Albania (w momencie włączenia do wykazu). Data wyznaczenia, o której mowa w art. 2a ust. 4 lit. b): 6.7.2004 r.”;

- (11) wpis „Al-Haramain (oddział Bangladesz). Adres: House 1, Road 1, S-6, Uttara, Dhaka; Bangladesz.” w tytule „Osoby prawne, grupy i podmioty” otrzymuje brzmienie:

„Al-Haramain (oddział Bangladesz). Adres: House 1, Road 1, S-6, Uttara, Dhaka, Bangladesz (w momencie włączenia do wykazu). Data wyznaczenia, o której mowa w art. 2a ust. 4 lit. b): 6.7.2004 r.”;

- (12) wpis „Al-Haramain (oddział Etiopia). Adres: Woreda District 24 Kebele Section 13, Addis Abeba, Etiopia.” w tytule „Osoby prawne, grupy i podmioty” otrzymuje brzmienie:

„Al-Haramain (oddział Etiopia). Adres: Woreda District 24 Kebele Section 13, Addis Ababa, Etiopia (w momencie włączenia do wykazu). Data wyznaczenia, o której mowa w art. 2a ust. 4 lit. b): 6.7.2004 r.”;

- (13) wpis „Al-Haramain Foundation (Komory). Adres: B/P: 1652 Moroni, Komory.” w tytule „Osoby prawne, grupy i podmioty” otrzymuje brzmienie:

Al-Haramain Foundation (Komory). Adres: B/P: 1652 Moroni, Komory (w momencie włączenia do wykazu). Data wyznaczenia, o której mowa w art. 2a ust. 4 lit. b): 28.9.2004 r.”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 317/2012**z dnia 12 kwietnia 2012 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie ustalania Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do

produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.

- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 kwietnia 2012 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	MA	49,6
	TN	107,6
	TR	116,0
	ZZ	91,1
0707 00 05	TR	155,7
	ZZ	155,7
0709 91 00	EG	66,1
	ZZ	66,1
0709 93 10	MA	80,0
	TR	119,5
	ZZ	99,8
0805 10 20	EG	52,3
	IL	92,6
	MA	47,6
	TN	54,7
	TR	61,6
	ZA	34,5
	ZZ	57,2
0805 50 10	TR	57,2
	ZZ	57,2
0808 10 80	AR	92,1
	BR	84,7
	CA	121,8
	CL	105,5
	CN	112,5
	MK	31,8
	US	179,8
	ZA	156,2
	ZZ	110,6
0808 30 90	AR	91,8
	CL	121,5
	CN	77,5
	US	107,0
	UY	67,7
	ZA	113,4
	ZZ	96,5

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 318/2012**z dnia 12 kwietnia 2012 r.****zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych ceł przywozowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 971/2011 na rok gospodarczy 2011/2012**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru ⁽²⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 2 akapit drugi zdanie drugie,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Kwoty cen reprezentatywnych oraz dodatkowych ceł stosowanych przy przywozie cukru białego, cukru surowego oraz niektórych syropów zostały ustalone na rok gospodarczy 2011/2012 rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 971/2011 ⁽³⁾. Ceny te i cła zostały ostatnio zmienione rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 306/2012 ⁽⁴⁾.

- (2) Dane, którymi dysponuje obecnie Komisja, stanowią podstawę do korekty wymienionych kwot, zgodnie z art. 36 rozporządzenia (WE) nr 951/2006.

- (3) Ze względu na konieczność zapewnienia, że środek ten będzie mieć zastosowanie możliwie jak najszybciej po udostępnieniu aktualnych danych, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie z dniem jego opublikowania,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ceny reprezentatywne i dodatkowe cła mające zastosowanie przy przywozie produktów, o których mowa w art. 36 rozporządzenia (WE) nr 951/2006, ustalone na rok gospodarczy 2011/2012 rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 971/2011, zostają zmienione i są zamieszczone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 kwietnia 2012 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 24.

⁽³⁾ Dz.U. L 254 z 30.9.2011, s. 12.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 101 z 11.4.2012, s. 3.

ZAŁĄCZNIK

Zmienione kwoty cen reprezentatywnych i dodatkowych ceł przywozowych dla cukru białego, cukru surowego oraz produktów objętych kodem CN 1702 90 95, mające zastosowanie od dnia 13 kwietnia 2012 r.

(w EUR)

Kod CN	Kwota ceny reprezentatywnej za 100 kg netto produktu	Kwota dodatkowego cła za 100 kg netto produktu
1701 12 10 ⁽¹⁾	43,14	0,00
1701 12 90 ⁽¹⁾	43,14	1,67
1701 13 10 ⁽¹⁾	43,14	0,00
1701 13 90 ⁽¹⁾	43,14	1,96
1701 14 10 ⁽¹⁾	43,14	0,00
1701 14 90 ⁽¹⁾	43,14	1,96
1701 91 00 ⁽²⁾	47,94	3,09
1701 99 10 ⁽²⁾	47,94	0,00
1701 99 90 ⁽²⁾	47,94	0,00
1702 90 95 ⁽³⁾	0,48	0,23

⁽¹⁾ Odnosi się do jakości standardowej określonej w pkt III załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽²⁾ Odnosi się do jakości standardowej określonej w pkt II załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽³⁾ Stawka dla zawartości sacharozy wynoszącej 1 %.

DECYZJE

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 11 kwietnia 2012 r.

zmieniająca decyzję 2008/961/WE w sprawie stosowania przez emitentów papierów wartościowych z krajów trzecich krajowych standardów rachunkowości określonych krajów trzecich oraz międzynarodowych standardów sprawozdawczości finansowej do celów sporządzania skonsolidowanych sprawozdań finansowych

(notyfikowana jako dokument nr C(2012) 2256)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2012/194/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym oraz zmieniającą dyrektywę 2001/34/WE⁽¹⁾, w szczególności jej art. 23 ust. 4 akapit trzeci,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 23 dyrektywy 2004/109/WE emitenci z krajów trzecich mogą zostać zwolnieni z wymogu sporządzania skonsolidowanych sprawozdań finansowych zgodnie z międzynarodowymi standardami sprawozdawczości finansowej (MSSF) przyjętymi w Unii, jeżeli ogólnie przyjęte zasady rachunkowości danego kraju trzeciego ustanawiają równorzędne wymogi. Celem oceny równoważności ogólnie przyjętych zasad rachunkowości kraju trzeciego z przyjętymi MSSF, rozporządzenie Komisji (WE) nr 1569/2007⁽²⁾ ustanawia definicję równoważności i mechanizm określania równoważności ogólnie przyjętych zasad rachunkowości kraju trzeciego.
- (2) Należy ocenić wysiłki państw, które podjęły działania w celu zharmonizowania swoich standardów rachunkowości z MSSF lub przyjęcia MSSF. W związku z powyższym rozporządzenie (WE) nr 1569/2007 zostało zmienione w celu przedłużenia okresu czasowej równoważności do dnia 31 grudnia 2014 r.
- (3) Na mocy decyzji Komisji 2008/961/WE⁽³⁾ emitenci z krajów trzecich mogą od dnia 1 stycznia 2009 r. sporządzać skonsolidowane sprawozdania finansowe zgodnie z MSSF. Zgodnie z powyższą decyzją w okresie poprzedzającym lata finansowe rozpoczynające się w dniu 1 stycznia 2012 r. lub później emitenci z krajów

trzecich mogą sporządzać roczne i półroczne skonsolidowane sprawozdania finansowe zgodnie z ogólnie przyjętymi zasadami rachunkowości Chińskiej Republiki Ludowej, Kanady, Republiki Korei lub Republiki Indii.

- (4) W czerwcu 2010 r. Komisja wystąpiła z wnioskiem do ówczesnego Komitetu Europejskich Organów Nadzoru nad Rynkiem Papierów Wartościowych (CESR), zastąpionego przez Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (EUNGiPW) zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/77/WE⁽⁴⁾, o dokonanie oceny technicznej i przedstawienie aktualnych informacji na temat postępów w przejściu do stosowania MSSF w Chinach, Kanadzie, Korei Południowej i Indiach. Komisja w pełni uwzględniła sprawozdanie przedstawione przez CESR w listopadzie 2010 r. oraz zaktualizowane informacje w sprawie Chin i Indii otrzymane od EUNGiPW w maju 2011 r. w następstwie weryfikacji na miejscu przeprowadzonej przez powyższy organ w styczniu 2011 r.
- (5) W kwietniu 2010 r. ministerstwo finansów Chin opublikowało „Plan postępującej harmonizacji standardów rachunkowości dla przedsiębiorstw z MSSF”, w którym potwierdzono zobowiązanie Chin do kontynuowania procesu harmonizacji z MSSF. Według stanu na październik 2010 r. wszelkie aktualne standardy i interpretacje wydane przez Radę Międzynarodowych Standardów Rachunkowości (RMSR) włączono do chińskich standardów rachunkowości dla przedsiębiorstw. Poziom harmonizacji został uznany przez EUNGiPW za satysfakcjonujący i emitenci z Unii, którzy sporządzają sprawozdania finansowe zgodnie z MSSF, zostali zwolnieni z wymogów uzgadniania sprawozdań finansowych. W związku z powyższym właściwe jest uznanie od dnia 1 stycznia 2012 r. chińskich standardów rachunkowości dla przedsiębiorstw za równoważne z przyjętymi MSSF.

⁽¹⁾ Dz.U. L 390 z 31.12.2004, s. 38.

⁽²⁾ Dz.U. L 340 z 22.12.2007, s. 66.

⁽³⁾ Dz.U. L 340 z 19.12.2008, s. 112.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84.

- (6) W styczniu 2006 r. Kanadyjska Rada Standardów Rachunkowości publicznie zobowiązała się do przyjęcia MSSF do dnia 31 grudnia 2011 r. Zatwierdziła ona włączenie od 2011 r. MSSF do podręcznika Kanadyjskiego Instytutu Biegłych Księgowych jako kanadyjskich ogólnie przyjętych zasad rachunkowości dla wszystkich publicznie rozliczanych przedsiębiorstw nastawionych na osiąganie zysku. W związku z powyższym właściwe jest uznanie od dnia 1 stycznia 2012 r. kanadyjskich ogólnie przyjętych zasad rachunkowości za równoważne z przyjętymi MSSF.
- (7) W marcu 2007 r. Koreańska Komisja Nadzoru Finansowego oraz Koreański Instytut Rachunkowości publicznie zobowiązały się do przyjęcia MSSF do dnia 31 grudnia 2011 r. Koreańska Rada Standardów Rachunkowości przyjęła MSSF jako koreańskie standardy sprawozdawczości finansowej (K-MSSF). K-MSSF są identyczne z MSSF opublikowanymi przez RMSR i od 2011 r. ich stosowania wymaga się od wszystkich spółek giełdowych w Korei Południowej. Nienotowane instytucje finansowe i spółki będące własnością państwa również są zobowiązane do stosowania K-MSSF. Inne przedsiębiorstwa nienotowane na giełdzie mogą się na to zdecydować. W związku z powyższym właściwe jest uznanie od dnia 1 stycznia 2012 r. południowokoreańskich ogólnie przyjętych zasad rachunkowości za równoważne z przyjętymi MSSF.
- (8) W lipcu 2007 r. rząd indyjski oraz Instytut Biegłych Księgowych Indii publicznie zobowiązali się do przyjęcia MSSF do dnia 31 grudnia 2011 r. Celem była pełna zgodność indyjskich ogólnie przyjętych zasad rachunkowości z MSSF na koniec programu. W następstwie weryfikacji na miejscu przeprowadzonej w styczniu 2011 r. EUNGIPW stwierdził, że indyjskie standardy rachunkowości w wielu miejscach różnią się od MSSF. Istnieją wątpliwości co do harmonogramu wdrażania systemu sprawozdawczości zgodnego z MSSF.
- (9) W związku z powyższym należy przedłużyć okres przejściowy o nie więcej niż trzy lata do dnia 31 grudnia 2014 r. w celu zezwolenia emitentom z krajów trzecich na sporządzenie w Unii rocznych i półrocznych sprawozdań finansowych zgodnie z ogólnie przyjętymi zasadami rachunkowości Indii.
- (10) Ponieważ okres przejściowy, w którym zgodnie z decyzją 2008/961/WE uznawano równoważność chińskich, kanadyjskich, południowokoreańskich i indyjskich ogólnie przyjętych zasad rachunkowości, zakończył się dnia 31 grudnia 2011 r., ze względów pewności prawa niniejszą decyzję powinno stosować się od dnia 1 stycznia 2012 r.
- (11) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2008/961/WE.

- (12) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Europejskiego Komitetu Papierów Wartościowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W art. 1 decyzji 2008/961/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Od dnia 1 stycznia 2012 r. następujące standardy są uznawane za równoważne MSSF przyjętym zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 w odniesieniu do rocznych skonsolidowanych sprawozdań finansowych i półrocznych skonsolidowanych sprawozdań finansowych:

- a) ogólnie przyjęte zasady rachunkowości obowiązujące w Chińskiej Republice Ludowej;
- b) ogólnie przyjęte zasady rachunkowości obowiązujące w Kanadzie;
- c) ogólnie przyjęte zasady rachunkowości obowiązujące w Republice Korei.”;

- 2) dodaje się akapit trzeci w brzmieniu:

„Emitenci z krajów trzecich mogą sporządzać roczne skonsolidowane sprawozdania finansowe i półroczne skonsolidowane sprawozdania finansowe za lata finansowe rozpoczynające się przed dniem 1 stycznia 2015 r. zgodnie z ogólnie przyjętymi zasadami rachunkowości obowiązującymi w Republice Indii.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2012 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 kwietnia 2012 r.

W imieniu Komisji

Michel BARNIER

Członek Komisji

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY UTWORZONE NA MOCY UMÓW MIĘDZYNARODOWYCH

DECYZJA NR 1/2012 WSPÓLNEGO KOMITETU UTWORZONEGO NA PODSTAWIE UMOWY MIĘDZY WSPÓLNOTĄ EUROPEJSKĄ I JEJ PAŃSTWAMI CZŁONKOWSKIMI, Z JEDNEJ STRONY, A KONFEDERACJĄ SZWAJCARSKĄ, Z DRUGIEJ STRONY, W SPRAWIE SWOBODNEGO PRZEPIŹYWU OSÓB

z dnia 31 marca 2012 r.

w sprawie zastępienia załącznika II do tej umowy dotyczącego koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego

(2012/195/UE)

WSPÓLNY KOMITET,

uwzględniając Umowę między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Konfederacją Szwajcarską, z drugiej strony, w sprawie swobodnego przepływu osób ⁽¹⁾ (zwaną dalej „Umową”), w szczególności jej art. 18,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Umowa została podpisana w dniu 21 czerwca 1999 r. i weszła w życie w dniu 1 czerwca 2002 r.
- (2) Załącznik II do Umowy dotyczący koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego został ostatnio zmieniony decyzją nr 1/2006 ⁽²⁾ i obecnie powinien zostać zaktualizowany w celu uwzględnienia nowych aktów prawnych Unii Europejskiej, które weszły w życie od tego czasu, w szczególności rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego ⁽³⁾ i środków przyjętych w celu wdrożenia tego rozporządzenia.
- (3) Rozporządzenie (WE) nr 883/2004 zastąpiło rozporządzenie Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych i ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie ⁽⁴⁾.
- (4) Dla zachowania przejrzystości i zrozumiałości utworzyć prawnie wiążącą wersję ujednoliconą załącznika II do Umowy oraz protokołu do tego załącznika.

- (5) Załącznik II do Umowy należy dostosowywać do zmian w odpowiednich aktach prawnych Unii Europejskiej,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Załącznik II do Umowy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Konfederacją Szwajcarską, z drugiej strony, w sprawie swobodnego przepływu osób (zwaną dalej „Umową”) zastępuje się załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejszą decyzję sporządzono w językach: angielskim, bułgarskim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim oraz włoskim, przy czym teksty w każdym z tych języków są na równi autentyczne.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej przyjęciu.

Sporządzono w Brukseli dnia 31 marca 2012 r.

W imieniu Wspólnego Komitetu

Mario GATTIKER

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 114 z 30.4.2002, s. 6.

⁽²⁾ Dz.U. L 270 z 29.9.2006, s. 67.

⁽³⁾ Dz.U. L 166 z 30.4.2004, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 149 z 5.7.1971, s. 2.

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK II

KOORDYNACJA SYSTEMÓW ZABEZPIECZENIA SPOŁECZNEGO

Artykuł 1

1. Umawiające się strony zgadzają się, w odniesieniu do koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, na stosowanie między sobą aktów prawnych Unii Europejskiej, o których mowa i które są zmieniane w sekcji A niniejszego załącznika, lub równoważnych im zasad.
2. Określenie »państwo członkowskie (państwa członkowskie)« zawarte w aktach prawnych, o których mowa w sekcji A niniejszego załącznika, oprócz państw objętych odpowiednimi aktami prawnymi Unii Europejskiej obejmuje również Szwajcarię.

Artykuł 2

1. Na użytek stosowania postanowień niniejszego załącznika umawiające się strony należycie uwzględnią akty prawne Unii Europejskiej, o których mowa w sekcji B niniejszego załącznika.
2. Na użytek stosowania postanowień niniejszego załącznika umawiające się strony biorą pod uwagę akty prawne Unii Europejskiej, o których mowa w sekcji C niniejszego załącznika.

Artykuł 3

1. Przepisy szczególne dotyczące ustaleń przejściowych w odniesieniu do ubezpieczenia od utraty pracy dla obywateli niektórych państw członkowskich Unii Europejskiej posiadających zezwolenie na pobyt w Szwajcarii ważne przez okres krótszy niż jeden rok, dotyczące szwajcarskich zasiłków pielęgnacyjnych oraz świadczeń w ramach planów świadczeń pracowniczych w zakresie emerytur, rent rodzinnych i rent inwalidzkich określono w protokole do niniejszego załącznika.
2. Protokół stanowi integralną część niniejszego załącznika.

SEKCJA A: AKTY PRAWNE STANOWIĄCE PRZEDMIOT ODNIESIENIA

1. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego ⁽¹⁾ zmienione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 988/2009 z dnia 16 września 2009 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego oraz określającym treść załączników ⁽²⁾.

Na użytek niniejszej Umowy rozporządzenie (WE) nr 883/2004 dostosowuje się w następujący sposób:

- a) w sekcji I załącznika I dodaje się tekst w brzmieniu:

»Szwajcaria

Przepisy kantonalne dotyczące zaliczek z tytułu świadczeń alimentacyjnych na podstawie art. 131 ust. 2 i art. 293 ust. 2 federalnego Kodeksu cywilnego.»;

- b) w sekcji II załącznika I dodaje się tekst w brzmieniu:

»Szwajcaria

Zasiłki z tytułu urodzenia się dziecka i zasiłki z tytułu adopcji zgodnie z obowiązującymi przepisami kantonalnymi na podstawie art. 3 ust. 2 federalnej ustawy o dodatkach rodzinnych.»;

- c) w załączniku II dodaje się tekst w brzmieniu:

»Niemcy–Szwajcaria

- a) Konwencja o zabezpieczeniu społecznym z dnia 25 lutego 1964 r. zmieniona konwencjami uzupełniającymi nr 1 z dnia 9 września 1975 r. i nr 2 z dnia 2 marca 1989 r.:

- (i) ust. 9b pkt 1 nr 1–4 protokołu końcowego (mające zastosowanie ustawodawstwo i uprawnienia do rzeczowych świadczeń chorobowych dla mieszkańców niemieckiej eksklawy Büsingen);

- (ii) ust. 9e pkt 1 lit. b) zdanie pierwsze, drugie i czwarte protokołu końcowego (dostęp do dobrowolnego ubezpieczenia zdrowotnego w Niemczech poprzez zmianę miejsca zamieszkania w Niemczech);

⁽¹⁾ Dz.U. L 166 z 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 284 z 30.10.2009, s. 43.

b) Konwencja o ubezpieczeniu od utraty pracy z dnia 20 października 1982 r. zmieniona protokołem dodatkowym z dnia 22 grudnia 1992 r.:

- (i) art. 8 ust. 5, Niemcy (gmina Büsingen) przeznaczają kwotę równoważną kwocie wkładu wypłacanego przez kanton na mocy przepisów prawa szwajcarskiego na pokrycie kosztów udziału pracowników objętych tym postanowieniem w środkach na rzecz promowania zatrudnienia.

Hiszpania–Szwajcaria

Pkt 17 do protokołu końcowego konwencji o zabezpieczeniu społecznym z dnia 13 października 1969 r. zmiennej konwencją uzupełniającą z dnia 11 czerwca 1982 r.; na mocy tego przepisu osoby ubezpieczone w ramach systemu hiszpańskiego są zwolnione z wymogu przystąpienia do szwajcarskiego systemu ubezpieczeń zdrowotnych.

Włochy–Szwajcaria

Art. 9 ust. 1 konwencji o zabezpieczeniu społecznym z dnia 14 grudnia 1962 r. zmiennej konwencją uzupełniającą nr 1 z dnia 18 grudnia 1963 r., umową uzupełniającą z dnia 4 lipca 1969 r., protokołem dodatkowym z dnia 25 lutego 1974 r. oraz umową uzupełniającą nr 2 z dnia 2 kwietnia 1980 r.;

d) w załączniku IV dodaje się tekst w brzmieniu:

»Szwajcaria«;

e) w części 1 załącznika VIII dodaje się tekst w brzmieniu:

»Szwajcaria

Wszelkie wnioski o emerytury, renty rodzinne i renty inwalidzkie w ramach systemu podstawowego (ustawa federalna o emeryturach i rentach rodzinnych oraz ustawa federalna o ubezpieczeniach na wypadek inwalidztwa) oraz emerytury ustawowe w ramach planów ustawowych świadczeń pracowniczych (ustawa federalna o planach świadczeń pracowniczych w ramach ubezpieczeń emerytalnych, rodzinnych i na wypadek inwalidztwa).«;

f) w części 2 załącznika VIII dodaje się tekst w brzmieniu:

»Szwajcaria

Emerytury, renty rodzinne i renty inwalidzkie w ramach ustawowych planów świadczeń pracowniczych (ustawa federalna o planach świadczeń pracowniczych w ramach ubezpieczeń emerytalnych, rodzinnych i na wypadek inwalidztwa).«;

g) w części II załącznika IX dodaje się tekst w brzmieniu:

»Szwajcaria

Renty rodzinne i renty inwalidzkie w ramach ustawowych planów świadczeń pracowniczych (ustawa federalna o planach świadczeń pracowniczych w ramach ubezpieczeń emerytalnych, rodzinnych i na wypadek inwalidztwa).«;

h) w załączniku X dodaje się tekst w brzmieniu:

»Szwajcaria

- Świadczenia uzupełniające (ustawa federalna o świadczeniach uzupełniających z dnia 19 marca 1965 r.) oraz podobne świadczenia przewidziane w przepisach kantonalnych.
- Renty z tytułu ubóstwa przyznawane w ramach ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa (art. 28 ust. 1a ustawy federalnej o ubezpieczeniu na wypadek inwalidztwa z dnia 19 czerwca 1959 r., zmienionej w dniu 7 października 1994 r.).
- Nieskładkowe świadczenia o charakterze mieszanym na wypadek bezrobocia przewidziane w przepisach kantonalnych.
- Nieskładkowe nadzwyczajne renty inwalidzkie dla osób niepełnosprawnych (art. 39 ustawy federalnej o ubezpieczeniu na wypadek inwalidztwa z dnia 19 czerwca 1959 r.), które przed okresem niezdolności do pracy nie podlegały przepisom szwajcarskiego ustawodawstwa na podstawie pracy jako pracownik najemny lub jako osoba prowadząca działalność na własny rachunek.;

i) w załączniku XI dodaje się tekst w brzmieniu:

»Szwajcaria

- Art. 2 ustawy federalnej o ubezpieczeniu emerytalnym i rentach rodzinnych oraz art. 1 ustawy federalnej o ubezpieczeniu na wypadek inwalidztwa, które regulują dobrowolne ubezpieczenie w tych kategoriach ubezpieczeń dla obywateli Szwajcarii zamieszkałych w państwach nieobjętych niniejszą umową, mają zastosowanie do osób mieszkających poza terytorium Szwajcarii, które są obywatelami innych państw, do których niniejsza umowa ma zastosowanie, oraz do uchodźców i bezpaństwowców przebywających na terytorium tych państw, w przypadku gdy osoby te przystępują do systemu ubezpieczenia dobrowolnego nie później niż w ciągu jednego roku od dnia, w którym wygasa ich ubezpieczenie emerytalne, rodzinne i na wypadek inwalidztwa po co najmniej pięcioletnim nieprzerwanym okresie ubezpieczenia.

2. W przypadku wygaśnięcia ubezpieczenia emerytalnego, rodzinnego i na wypadek inwalidztwa danej osoby po co najmniej pięcioletnim nieprzerwanym okresie ubezpieczenia osobie takiej nadal przysługuje ubezpieczenie za zgodą pracodawcy, jeżeli pracuje ona w państwie, do którego niniejsza umowa nie ma zastosowania, na rzecz pracodawcy posiadającego siedzibę w Szwajcarii oraz jeżeli złoży ona stosowny wniosek w terminie sześciu miesięcy od dnia wygaśnięcia ubezpieczenia.
3. Ubezpieczenie obowiązkowe w ramach szwajcarskiego ubezpieczenia zdrowotnego i ewentualne wyłączenia
 - a) przepisy prawa szwajcarskiego regulujące obowiązkowe ubezpieczenie zdrowotne mają zastosowanie do następujących osób, które nie mają miejsca zamieszkania w Szwajcarii:
 - (i) osoby podlegające przepisom prawa szwajcarskiego na mocy tytułu II rozporządzenia;
 - (ii) osoby, w odniesieniu do których Szwajcaria ponosi koszty świadczeń, zgodnie z art. 24, 25, 26 rozporządzenia;
 - (iii) osoby otrzymujące świadczenia w ramach szwajcarskiego ubezpieczenia od utraty pracy;
 - (iv) członkowie rodziny osób, o których mowa w ppkt (i) oraz (iii), lub osoby będącej pracownikiem najemnym lub prowadzącej działalność na własny rachunek zamieszkałej w Szwajcarii, która jest ubezpieczona w ramach szwajcarskiego systemu ubezpieczenia zdrowotnego, chyba że tacy członkowie rodziny mają miejsce zamieszkania w jednym z następujących państw: Danii, Hiszpanii, Węgrzech, Portugalii, Szwecji lub Zjednoczonym Królestwie;
 - (v) członkowie rodziny osób, o których mowa w ppkt (ii), lub emeryta mającego miejsce zamieszkania w Szwajcarii, który jest ubezpieczony w ramach szwajcarskiego systemu ubezpieczenia zdrowotnego, chyba że tacy członkowie rodziny mają miejsce zamieszkania w jednym z następujących państw: Danii, Portugalii, Szwecji lub Zjednoczonym Królestwie.

Za członków rodziny uznaje się te osoby, które zgodnie z prawodawstwem państwa zamieszkania są określone jako członkowie rodziny;

- b) osoby, o których mowa w lit. a) mogą na swój wniosek zostać wyłączone z ubezpieczenia obowiązkowego, jeżeli i dopóki mają miejsce zamieszkania w jednym z następujących państw: Niemczech, Francji, Włoszech, Austrii, oraz, w przypadku osób, o których mowa w lit. a) ppkt (iv) i (v) w Finlandii, a także, w przypadku osób, o których mowa w lit. a) ppkt (ii) w Portugalii, i mogą udowodnić, że kwalifikują się do ubezpieczenia na wypadek choroby.

Taki wniosek

- aa) musi zostać złożony w terminie trzech miesięcy od dnia, w którym skuteczny staje się obowiązek ubezpieczenia w Szwajcarii; w uzasadnionych przypadkach, jeżeli wniosek zostanie złożony po tym terminie, wyłączenie staje się skuteczne z dniem rozpoczęcia zobowiązań ubezpieczeniowych;
 - bb) musi dotyczyć wszystkich członków rodziny mających miejsce zamieszkania w tym samym państwie.
4. Jeżeli osoba podlegająca przepisom prawa szwajcarskiego na mocy tytułu II rozporządzenia podlega do celów ubezpieczenia zdrowotnego, w wyniku zastosowania postanowień ust. 3 lit. b), przepisom prawa innego państwa objętego niniejszą umową, koszty takich świadczeń rzeczowych w związku z wypadkami niezwiązanymi z pracą są ponoszone w równej mierze przez ubezpieczyciela szwajcarskiego zapewniającego ubezpieczenie od wypadków przy pracy i niezwiązanych z pracą oraz od chorób zawodowych oraz przez właściwą instytucję ubezpieczenia zdrowotnego, jeżeli osoba taka jest uprawniona do otrzymania świadczeń rzeczowych od obydwu instytucji. Ubezpieczyciel szwajcarski udzielający ubezpieczenia od wypadków przy pracy i niezwiązanych z pracą oraz od chorób zawodowych pokrywa całość kosztów w przypadku wypadków przy pracy, wypadków w drodze do pracy i chorób zawodowych, nawet jeżeli dana osoba jest uprawniona do otrzymania świadczeń od instytucji ubezpieczenia zdrowotnego w kraju zamieszkania.
 5. Osoby, które pracują, ale nie mają miejsca zamieszkania w Szwajcarii i które są objęte ustawowym ubezpieczeniem w swoim państwie zamieszkania zgodnie z ust. 3 lit. b) oraz członkowie ich rodziny podlegają podczas pobytu w Szwajcarii przepisom art. 19 rozporządzenia.
 6. Na użytek stosowania art. 18, 19, 20, 27 rozporządzenia w Szwajcarii właściwy ubezpieczyciel pokrywa wszystkie zafakturowane koszty.
 7. Ukończone okresy otrzymywania zasiłku dziennego w ramach systemu ubezpieczeń innego państwa, do którego niniejsza umowa ma zastosowanie, są brane pod uwagę w celu zmniejszenia lub podniesienia ewentualnej rezerwy w zakresie ubezpieczenia z tytułu zasiłku dziennego w przypadku macierzyństwa lub choroby, jeżeli dana osoba ubezpieczy się u ubezpieczyciela szwajcarskiego w terminie trzech miesięcy od wygaśnięcia ubezpieczenia w innym kraju.

8. Osoba, która wykonywała pracę zarobkową lub prowadziła zarobkową działalność na własny rachunek w Szwajcarii i która zaspokajała swoje potrzeby życiowe, a następnie musiała zaprzestać działalności z powodu wypadku lub choroby i nie podlega już ustawodawstwu szwajcarskiemu w zakresie ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa, jest uznawana za objętą tego rodzaju ubezpieczeniem do celów zakwalifikowania jej do środków rehabilitacyjnych do momentu wypłaty renty inwalidzkiej i przez cały okres korzystania z takich środków, pod warunkiem że nie podjęła ona nowej działalności poza terytorium Szwajcarii.
2. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16 września 2009 r. dotyczące wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego⁽¹⁾.

Na użytek niniejszej umowy rozporządzenie (WE) nr 987/2009 dostosowuje się w następujący sposób:

w załączniku 1 dodaje się tekst w brzmieniu:

»Umowa między Szwajcarią a Francją z dnia 26 października 2004 r. ustanawiająca specjalne procedury w zakresie zwrotu kosztów świadczeń z tytułu opieki zdrowotnej.

Umowa między Szwajcarią a Włochami z dnia 20 grudnia 2005 r. ustanawiająca specjalne procedury w zakresie zwrotu kosztów świadczeń z tytułu opieki zdrowotnej.»

3. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. dotyczące stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób pracujących na własny rachunek oraz członków ich rodzin, przemieszczających się we Wspólnocie⁽²⁾, ostatnio zmienione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 592/2008 z dnia 17 czerwca 2008 r.⁽³⁾, w brzmieniu mającym zastosowanie między Szwajcarią a państwami członkowskimi przed wejściem w życie niniejszej decyzji, oraz w przypadku odniesień zawartych w rozporządzeniach (WE) nr 883/2004 i (WE) nr 987/2009, a także w odniesieniu do przypadków, które wystąpiły w przeszłości.
4. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 574/72 z dnia 21 marca 1972 r. w sprawie wykonywania rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin, przemieszczających się we Wspólnocie⁽⁴⁾, ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 120/2009⁽⁵⁾, w brzmieniu mającym zastosowanie między Szwajcarią a państwami członkowskimi przed wejściem w życie niniejszej decyzji, oraz przypadku odniesień zawartych w rozporządzeniach (WE) nr 883/2004 i (WE) nr 987/2009, a także w odniesieniu do przypadków, które wystąpiły w przeszłości.
5. Dyrektywa Rady 98/49/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie ochrony uprawnień do dodatkowych świadczeń emerytalnych lub rentowych pracowników i osób prowadzących działalność na własny rachunek przemieszczających się we Wspólnocie⁽⁶⁾.

SEKCJA B: AKTY PRAWNE NALEŻYĆCIE UWZGLĘDNIANE PRZEZ UMAWIAJĄCE SIĘ STRONY

1. Decyzja Komisji Administracyjnej ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego nr A1 z dnia 12 czerwca 2009 r. w sprawie ustanowienia procedury dialogu i koncyliacji w zakresie ważności dokumentów, określenia ustawodawstwa właściwego oraz udzielania świadczeń na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004⁽⁷⁾.
2. Decyzja Komisji Administracyjnej ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego nr A2 z dnia 12 czerwca 2009 r. dotycząca wykładni art. 12 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 w sprawie ustawodawstwa mającego zastosowanie do pracowników delegowanych i osób wykonujących pracę na własny rachunek, tymczasowo pracujących poza państwem właściwym⁽⁸⁾.
3. Decyzja Komisji Administracyjnej ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego nr A3 z dnia 17 grudnia 2009 r. w sprawie sumowania nieprzerwanych okresów delegowania ukończonych na podstawie rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 oraz rozporządzenia (WE) nr 883/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽⁹⁾.
4. Decyzja Komisji Administracyjnej ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego nr E1 z dnia 12 czerwca 2009 r. w sprawie praktycznych porozumień dotyczących okresu przejściowego dla wymiany danych drogą elektroniczną, o której mowa w art. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009⁽¹⁰⁾.
5. Decyzja Komisji Administracyjnej ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego nr F1 z dnia 12 czerwca 2009 r. dotycząca wykładni art. 68 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady odnoszącego się do zasad pierwszeństwa w przypadku zbiegu praw do świadczeń rodzinnych⁽¹¹⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 284 z 30.10.2009, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 149 z 5.7.1971, s. 2.

⁽³⁾ Dz.U. L 177 z 4.7.2008, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 74 z 27.3.1972, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 39 z 10.2.2009, s. 29.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 209 z 25.7.1998, s. 46.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 106 z 24.4.2010, s. 1.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 106 z 24.4.2010, s. 5.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 149 z 8.6.2010, s. 3.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 106 z 24.4.2010, s. 9.

⁽¹¹⁾ Dz.U. C 106 z 24.4.2010, s. 11.

6. Decyzja Komisji Administracyjnej ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego nr H1 z dnia 12 czerwca 2009 r. dotycząca zasad przechodzenia od rozporządzeń Rady (EWG) nr 1408/71 i (EWG) nr 574/72 do rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 i (WE) nr 987/2009 oraz stosowania decyzji i zaleceń Komisji Administracyjnej ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego ⁽¹⁾.
7. Decyzja Komisji Administracyjnej ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego nr H2 z dnia 12 czerwca 2009 r. w sprawie sposobu działania i składu Komisji Technicznej ds. Przetwarzania Danych przy Komisji Administracyjnej ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego ⁽²⁾.
8. Decyzja Komisji Administracyjnej ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego nr H3 z dnia 15 października 2009 r. dotycząca daty, którą bierze się pod uwagę przy ustalaniu kursu wymiany, o którym mowa w art. 90 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 ⁽³⁾.
9. Decyzja Komisji Administracyjnej ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego nr H4 z dnia 22 grudnia 2009 r. dotycząca składu i metod działania Komisji Obrachunkowej przy Komisji Administracyjnej ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego ⁽⁴⁾.
10. Decyzja Komisji Administracyjnej ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego nr H5 z dnia 18 marca 2010 r. dotycząca współpracy w zwalczaniu nadużyć finansowych i błędów w ramach rozporządzenia Rady (WE) nr 883/2004 i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego ⁽⁵⁾.
11. Decyzja Komisji Administracyjnej ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego nr P1 z dnia 12 czerwca 2009 r. w sprawie wykładni art. 50 ust. 4, art. 58 i art. 87 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 w odniesieniu do przyznawania świadczeń z tytułu inwalidztwa, starości oraz rent rodzinnych ⁽⁶⁾.
12. Decyzja Komisji Administracyjnej ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego nr S1 z dnia 12 czerwca 2009 r. dotycząca europejskiej karty ubezpieczenia zdrowotnego ⁽⁷⁾.
13. Decyzja Komisji Administracyjnej ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego nr S2 z dnia 12 czerwca 2009 r. dotycząca specyfikacji technicznych europejskiej karty ubezpieczenia zdrowotnego ⁽⁸⁾.
14. Decyzja Komisji Administracyjnej ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego nr S3 z dnia 12 czerwca 2009 r. określająca świadczenia objęte zakresem art. 19 ust. 1 i art. 27 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 oraz art. 25 lit. A) ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 ⁽⁹⁾.
15. Decyzja Komisji Administracyjnej ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego nr S4 z dnia 2 października 2009 r. dotycząca procedur zwrotów kosztów w celu wykonywania art. 35 i 41 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 ⁽¹⁰⁾.
16. Decyzja Komisji Administracyjnej ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego nr S5 z dnia 2 października 2009 r. w sprawie wykładni pojęcia „świadczenia rzeczowe”, o którym mowa w art. 1 lit. va) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004, w przypadku choroby lub macierzyństwa zgodnie z art. 17, 19, 20, 22, art. 24 ust. 1, art. 25, 26, art. 27 ust. 1, 3, 4 i 5, art. 28, 34 oraz art. 36 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 oraz dla celów kalkulacji kwot podlegających zwrotowi na mocy art. 62, 63 i 64 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 ⁽¹¹⁾.
17. Decyzja Komisji Administracyjnej ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego nr S6 z dnia 22 grudnia 2009 r. w sprawie rejestracji w państwie członkowskim zamieszkania zgodnie z art. 24 rozporządzenia (WE) nr 987/2009 oraz tworzenia rejestrów zgodnie z art. 64 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 987/2009 ⁽¹²⁾.
18. Decyzja Komisji Administracyjnej ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego nr S7 z dnia 22 grudnia 2009 r. dotycząca przejścia od rozporządzeń (EWG) nr 1408/71 i (EWG) nr 574/72 do rozporządzeń (WE) nr 883/2004 i (WE) nr 987/2009 oraz stosowania procedur zwrotu kosztów ⁽¹³⁾.
19. Decyzja Komisji Administracyjnej ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego nr U1 z dnia 12 czerwca 2009 r. dotycząca art. 54 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 987/2009 odnoszącego się do zwiększeń zasiłku dla bezrobotnych dla członków rodziny pozostających na utrzymaniu ⁽¹⁴⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. C 106 z 24.4.2010, s. 13.

⁽²⁾ Dz.U. C 106 z 24.4.2010, s. 17.

⁽³⁾ Dz.U. C 106 z 24.4.2010, s. 56.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 107 z 27.4.2010, s. 3.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 149 z 8.6.2010, s. 5.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 106 z 24.4.2010, s. 21.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 106 z 24.4.2010, s. 23.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 106 z 24.4.2010, s. 26.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 106 z 24.4.2010, s. 40.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 106 z 24.4.2010, s. 52.

⁽¹¹⁾ Dz.U. C 106 z 24.4.2010, s. 54.

⁽¹²⁾ Dz.U. C 107 z 27.4.2010, s. 6.

⁽¹³⁾ Dz.U. C 107 z 27.4.2010, s. 8.

⁽¹⁴⁾ Dz.U. C 106 z 24.4.2010, s. 42.

20. Decyzja Komisji Administracyjnej ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego nr U2 z dnia 12 czerwca 2009 r. w sprawie zakresu art. 65 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 dotyczącego uprawnienia do zasiłków dla bezrobotnych osób całkowicie bezrobotnych innych niż pracownicy przygraniczni, które, w okresie ich ostatniego zatrudnienia lub pracy na własny rachunek, miały miejsce zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego innego niż właściwe państwo członkowskie ⁽¹⁾.
21. Decyzja Komisji Administracyjnej ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego nr U3 z dnia 12 czerwca 2009 r. w sprawie zakresu pojęcia »bezrobocie częściowe« mającego zastosowanie do osób bezrobotnych, o których mowa w art. 65 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 ⁽²⁾.

SEKCJA C: AKTY PRAWNE, KTÓRE UMAWIAJĄCE SIĘ STRONY BIORĄ POD UWAGĘ

1. Zalecenie Komisji Administracyjnej ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego nr U1 z dnia 12 czerwca 2009 r. dotyczące ustawodawstwa mającego zastosowanie do osób bezrobotnych prowadzących działalność zawodową lub handlową w niepełnym wymiarze w państwie członkowskim innym niż państwo miejsca zamieszkania ⁽³⁾.
2. Zalecenie Komisji Administracyjnej ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego nr U2 z dnia 12 czerwca 2009 r. dotyczące stosowania art. 64 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 do bezrobotnych towarzyszących swym małżonkom lub partnerom wykonującym działalność zawodową lub handlową w państwie członkowskim innym niż państwo właściwe ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. C 106 z 24.4.2010, s. 43.

⁽²⁾ Dz.U. C 106 z 24.4.2010, s. 45.

⁽³⁾ Dz.U. C 106 z 24.4.2010, s. 49.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 106 z 24.4.2010, s. 51.

PROTOKÓŁ do załącznika II do umowy

I. Ubezpieczenie od utraty pracy

Następujące ustalenia stosuje się do pracowników będących obywatelami Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej do dnia 30 kwietnia 2011 r. i do pracowników będących obywatelami Republiki Bułgarii i Rumunii do dnia 31 maja 2016 r.

1. Następujące zasady mają zastosowanie w odniesieniu do ubezpieczenia od utraty pracy dla pracowników posiadających zezwolenie na pobyt, którego okres ważności jest krótszy niż jeden rok:
 - 1.1. Jedynie pracownicy, którzy uiszczali składki w Szwajcarii przez minimalny okres wymagany na mocy federalnej ustawy o ubezpieczeniach od utraty pracy i zasiłkach w przypadku niewypłacalności (*loi fédérale sur l'assurance-chômage obligatoire et l'indemnité en cas d'insolvabilité* – LACI) ⁽¹⁾ i którzy spełniają również inne warunki kwalifikowalności do zasiłków dla bezrobotnych, są uprawnieni do takiego zasiłku zapewnianego przez ubezpieczenie od utraty pracy na warunkach ustanowionych przez prawo.
 - 1.2. Część składek pobieranych w przypadku pracowników, których okres składkowy jest zbyt krótki, aby uprawniał ich do zasiłku dla bezrobotnych w Szwajcarii na mocy pkt 1.1, zwraca się ich państwu pochodzenia zgodnie z przepisami zawartymi w pkt 1.3 w celu pokrycia kosztów zasiłków udzielanych tym pracownikom w przypadku całkowitego bezrobocia; pracownicy ci nie są zatem uprawnieni do zasiłku w przypadku całkowitego bezrobocia w Szwajcarii. Są jednak uprawnieni do zasiłków związanych ze złymi warunkami pogodowymi i w przypadku niewypłacalności pracodawcy. Zasiłki w przypadku całkowitego bezrobocia wypłaca państwo pochodzenia, pod warunkiem że zainteresowani pracownicy są gotowi do podjęcia pracy. Okresy ubezpieczenia ukończone w Szwajcarii są uwzględniane w ten sam sposób, w jaki byłyby uwzględniane, gdyby zostały ukończone w państwie pochodzenia.
 - 1.3. Część składek pobieranych w przypadku pracowników, o których mowa w pkt 1.2, zwraca się co roku zgodnie z następującymi przepisami:
 - a) całość składek tych pracowników oblicza się, dla danego kraju, na podstawie rocznej liczby zatrudnionych pracowników i średnich rocznych składek płaconych w odniesieniu do każdego pracownika (składek pracodawcy i pracownika);
 - b) część obliczonej w ten sposób kwoty odpowiadającą względnej części, jaką stanowi zasiłek dla bezrobotnych jako odsetek wszystkich zasiłków, o których mowa w pkt 1.2, zwraca się państwu pochodzenia pracowników oraz część tej kwoty zatrzymuje Szwajcaria jako rezerwę na kolejne zasiłki ⁽²⁾;
 - c) co roku Szwajcaria składa oświadczenie przedstawiające zwrócone składki. Na wniosek państw pochodzenia w oświadczeniu wskazuje się podstawy obliczeń i zwrócone kwoty. Państwa pochodzenia co roku zawiadamiają Szwajcarię o liczbie osób otrzymujących zasiłek dla bezrobotnych, o którym mowa w pkt 1.2.
2. Jeżeli państwo członkowskie, którego dotyczy przedmiotowe ustalenie, ma trudności z zakończeniem ustaleń dotyczących zwrotu składek lub jeżeli Szwajcaria ma trudności z ustaleniami dotyczącymi sumowania, każda z umawiających się stron może skierować sprawę do Wspólnego Komitetu.

II. Zasiłki pielęgnacyjne

Zasiłki pielęgnacyjne przyznawane na mocy szwajcarskiej ustawy federalnej z dnia 19 czerwca 1959 r. o ubezpieczeniach na wypadek inwalidztwa (LAI) i ustawy federalnej z dnia 20 grudnia 1946 r. o emeryturach i rentach rodzinnych (LAVS) zmienionej w dniu 8 października 1999 r. przyznaje się wyłącznie, jeżeli zainteresowana osoba posiada miejsce zamieszkania w Szwajcarii.

⁽¹⁾ Obecnie 12 miesięcy.

⁽²⁾ Zwracane składki w przypadku pracowników, którzy skorzystają ze swojego prawa do zasiłku dla bezrobotnych w Szwajcarii po płaceniu składek przez co najmniej 12 miesięcy w ciągu kilku okresów zamieszkania – w okresie dwóch lat.

III. Plany świadczeń pracowniczych w zakresie emerytur, rent rodzinnych i rent inwalidzkich

Niezależnie od przepisów art. 10 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 nabyte świadczenia przewidziane na mocy ustawy federalnej o swobodzie przenoszenia się w ramach planów świadczeń pracowniczych w zakresie emerytur, rent rodzinnych i rent inwalidzkich (*Loi fédérale sur le libre passage dans la prévoyance professionnelle vieillesse, survivants et invalidité*) z dnia 17 grudnia 1993 r. wypłaca się na wniosek osoby będącej pracownikiem najemnym lub wykonującej pracę na własny rachunek, która zamierza wyjechać ze Szwajcarii na stałe i która, w ramach tytułu II rozporządzenia, nie podlega ustawodawstwu szwajcarskiemu, pod warunkiem że osoba ta opuszcza Szwajcarię w ciągu pięciu lat od wejścia w życie niniejszej umowy.”.

DECYZJE

2012/194/UE:

- ★ **Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 11 kwietnia 2012 r. zmieniająca decyzję 2008/961/WE w sprawie stosowania przez emitentów papierów wartościowych z krajów trzecich krajowych standardów rachunkowości określonych krajów trzecich oraz międzynarodowych standardów sprawozdawczości finansowej do celów sporządzania skonsolidowanych sprawozdań finansowych (notyfikowana jako dokument nr C(2012) 2256) ⁽¹⁾.....** 49

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY Utworzone na mocy umów międzynarodowych

2012/195/UE:

- ★ **Decyzja nr 1/2012 Wspólnego Komitetu utworzonego na podstawie Umowy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Konfederacją Szwajcarską, z drugiej strony, w sprawie swobodnego przepływu osób z dnia 31 marca 2012 r. w sprawie zastąpienia załącznika II do tej umowy dotyczącego koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego** 51

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

CENY PRENUMERATY w 2012 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 310 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	840 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

